

DENMARK

Treaty Series No. 29 (1963)

Consular Convention

between Her Majesty in respect
of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
and His Majesty the King of Denmark
with Protocols of Signature

Copenhagen, June 27, 1962

[Ratifications were exchanged on February 21, 1963 and the Convention entered
into force on March 23, 1963]

*Presented to Parliament by the Secretary of State for Foreign Affairs
by Command of Her Majesty
June 1963*

LONDON

HER MAJESTY'S STATIONERY OFFICE

PRICE 4s. 6d. NET

Cmnd. 2033

**CONSULAR CONVENTION BETWEEN THE UNITED KINGDOM
OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND AND
THE KINGDOM OF DENMARK**

PREAMBLE

Her Majesty The Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and of Her other Realms and Territories, Head of the Commonwealth, and His Majesty The King of Denmark:

Being desirous of regulating their relations in the consular field and of facilitating the protection of the nationals and organisations of each High Contracting Party in the territories of the other;

Have decided to conclude a Consular Convention and for this purpose have appointed as their Plenipotentiaries:

Her Majesty The Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and of Her other Realms and Territories, Head of the Commonwealth (hereinafter referred to as "Her Britannic Majesty"):

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:

His Excellency Sir *William Horace Montagu-Pollock*, K.C.M.G.,
Her Britannic Majesty's Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary at Copenhagen,

His Majesty The King of Denmark:

For the Kingdom of Denmark:

The Minister for Foreign Affairs *Jens Otto Krag*.

Who, having communicated to each other their respective full powers, which were found in good and due form, have agreed as follows:

PART I

Application and Definitions

ARTICLE I

This Convention applies

- (1) on the part of Her Britannic Majesty, to the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and to all territories for whose international relations Her Government in the United Kingdom are responsible;
- (2) on the part of His Majesty The King of Denmark, to the Kingdom of Denmark.

KONSULARKONVENTION MELLEM KONGERIGET DANMARK OG DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND

INDLEDNING

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronningen af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Hendes andre Riger og Territorier, Overhoved for Commonwealth, har

i ønsket om at fastlægge deres forbindelser på det konsulære område og lette beskyttelsen af hver af de Høje Kontraherende Parters statsborgere og organisationer i den anden parts territorier

besluttet at afslutte en konsularkonvention og har som befuldmægtigede i dette øjemed udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:
For Kongeriget Danmark:

Udenrigsminister *Jens Otto Krag*.

Hendes Majestæt Dronningen af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Hendes andre Riger og Territorier, Overhoved for Commonwealth, (i det følgende betegnet som „Hendes Britiske Majestæt“):

For Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland:

Hans Excellence Sir *William Horace Montagu-Pollock*, K.C.M.G.,
Hendes Britiske Majestæts overordentlige og befuldmægtigede
ambassadør i København,

som efter at have udvekslet fuldmagter, der er befundet at være i god og behørig form, er blevet enige om følgende:

KAPITEL I

Anvendelsesområde og definitioner

ARTIKEL 1

Denne konventions anvendelsesområde er

1. for så vidt angår Hans Majestæt Kongen af Danmark: Kongeriget Danmark;
2. for så vidt angår Hendes Britiske Majestæt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og samtlige territorier for hvis mellemfolkelige forbindelser Hendes Majestæts regering i Det Forenede Kongerige er ansvarlig.

ARTICLE 2

For the purposes of this Convention

- (1) the term "sending State" means, according to the context, the High Contracting Party by whom a consular officer is appointed, or all the territories of that Party to which the Convention applies;
- (2) the term "receiving State" means, according to the context, the High Contracting Party within whose territories a consular officer exercises the functions required by his office, or all the territories of that Party to which the Convention applies;
- (3) the term "territory" means any part of the territories of the receiving State in which the whole or part of the district of a consular officer is situated and which has been notified as constituting a territorial unit for the purpose of all or some of the Articles of the Convention, in conformity with the provisions of Article 37;
- (4) the term "nationals" means
 - (a) in relation to Her Britannic Majesty, all British subjects and British protected persons belonging to any of the categories specified in the Schedule to the Convention, together with, where the context permits, all juridical entities duly created under the law of any of the territories to which the Convention applies under paragraph (1) of Article 1;
 - (b) in relation to His Majesty The King of Denmark, all Danish citizens, together with, where the context permits, all juridical entities duly created under the law of the Kingdom of Denmark;
- (5) the term "vessel", in relation to a High Contracting Party, means, for the purpose of Part VII, any ship or craft registered at a port in any of the territories of that High Contracting Party to which the Convention applies, and, for the purpose of the other parts of the Convention, the word "vessel" means any ship or craft (not being a ship of war) whether so registered or not;
- (6) the term "consular officer" means any person who holds from the appropriate authorities of the territory a valid exequatur or other authorisation (including a provisional authorisation) to act in such capacity on behalf of the sending State; a consular officer may be a career officer (*consul missus*) or an honorary officer (*consul electus*);
- (7) The term "consular employee" means any person, not being a consular officer, employed at a consulate for the performance of consular duties on behalf of the sending State, provided that his name has been duly communicated in accordance with the provisions of Article 5 to the appropriate authorities of the territory, and provided also that the said authorities have not declined to recognise him, or to continue to recognise him; the term does not, however, include any driver or any person employed solely on domestic duties at or in the upkeep of the consular premises;

ARTIKEL 2

I denne konvention betyder:

1. „udsenderstaten“ efter sammenhængen den Høje Kontraherende Part, som har udnævnt en konsularembudsmand, eller samtlige denne parts territorier, på hvilke konventionen finder anvendelse;
2. „modtagerstaten“ efter sammenhængen den Høje Kontraherende Part, inden for hvis territorier en konsularembudsmand udøver sine embedsfunktioner, eller samtlige denne parts territorier, på hvilke konventionen finder anvendelse;
3. „territorium“ enhver del af modtagerstatens områder, inden for hvilke en konsularembudsmands distrikt helt eller delvist er beliggende, og som i overensstemmelse med bestemmelserne i art. 37 er anmeldt som udgørende en territorial enhed i henseende til samtlige eller visse af konventionens artikler;
4. „statsborgere“:
 - (a) i forhold til Hans Majestæt Kongen af Danmark: alle danske statsborgere, samt hvor sammenhængen gør det muligt alle juridiske personer, som på behørig vis er stiftet i henhold til dansk lov;
 - (b) i forhold til Hendes Britiske Majestæt: alle britiske undersåtter og personer under britisk beskyttelse, der er anført i det til denne konvention hørende tillæg, samt hvor sammenhængen gør det muligt tillige alle juridiske personer, som på behørig vis er stiftet i henhold til gældende lov i ethvert af de territorier, på hvilke konventionen finder anvendelse ifølge artikel 1, stk. 2;
5. „skib“ i konventionens kapitel VII: ethvert skib eller fartøj, som er indregistreret i en havn inden for et hvilket som helst af vedkommende Høje Kontraherende Parts territorier, på hvilke konventionen finder anvendelse, samt for så vidt angår konventionens øvrige kapitler, ethvert skib eller fartøj (dog ikke orlogsfartøjer) hvad enten dette er således indregistreret eller ikke;
6. „konsularembudsmand“: enhver person, som er i besiddelse af et fra vedkommende territoriums kompetente myndigheder hidrørende gyldigt eksekvatur eller anden anerkendelse (herunder en foreløbig anerkendelse) til på udsenderstatens vegne at optræde i denne egenskab. En konsularembudsmand kan være en udsendt embedsmand (*consul missus*) eller en honorær embedsmand (*consul electus*);
7. „konsulatsfunktionær“: enhver person, som ikke er konsularembudsmand, og som er ansat på et konsulat til at udføre konsulatsarbejde for udsenderstaten, forudsat at hans navn i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konventions artikel 5 er meddelt territoriets kompetente myndigheder, og endvidere forudsat at vedkommende myndigheder ikke har nægtet at anerkende eller at vedblive at anerkende ham. Betegnelsen omfatter dog ikke chauffører eller personer, der udelukkende er beskæftiget ved husligt arbejde i konsulatets lokaler eller ved vedligeholdelsen af disse;

- (8) the term "consular office" means any building or part of a building which is occupied exclusively for the purpose of the official business of a consular officer;
- (9) the term "grave offence" means, for the purposes of Article 13 and paragraph (2) of Article 27
- (a) in the case of any of the territories referred to in paragraph (1) of Article 1, an offence for which a sentence of imprisonment for five years, or a more severe sentence, may be awarded; and
- (b) in the case of the Kingdom of Denmark, an offence for which a sentence of imprisonment for four years, or a more severe sentence, may be awarded.

PART II

Appointments and Districts

ARTICLE 3

(1) The sending State may establish and maintain consulates in the territories of the receiving State at any place where any third State possesses a consulate and at any other place where the receiving State agrees to the establishment of a consulate. It shall be within the discretion of the sending State to determine whether a consulate shall be a consulate-general, consulate, vice-consulate or consular agency.

(2) The sending State shall keep the receiving State informed of the limits of each of its consular districts and, subject to the provisions of paragraph (3) of this Article, may prescribe those limits at its discretion.

(3) The receiving State shall have the right to object to the inclusion within a consular district

(a) of any area which is not within a consular district, and is not open to the official commercial representatives, of a third State;

(b) of any territory of a third State.

ARTICLE 4

(1) The sending State may assign to any of its consulates consular officers in such numbers and of such rank as it may deem necessary. The sending State shall notify the receiving State in writing through the diplomatic channel of the appointment of a consular officer to a consulate. In the case of honorary consular officers who are nationals of the receiving State, that State may require that its consent to the appointment of such officers to a consulate shall be obtained in advance through the diplomatic channel.

(2) The exequatur or other authorisation shall be granted as soon as possible and free of charge by the receiving State on presentation of the commission of a consular officer or other notification of appointment. When necessary, a provisional authorisation shall be accorded, pending the grant of the exequatur or other authorisation.

8. „konsulatslokale“: enhver bygning eller del deraf, som udelukkende benyttes til en konsularembedsmands embedsforretninger;
9. „grov forbrydelse“ i artikel 13 og artikel 27, stk. 2,
 - (a) for så vidt angår Kongeriget Danmark: en lovovertrædelse, for hvilken der vil kunne idømmes straf af fængsel i fire år eller en strengere straf; og
 - (b) for så vidt angår ethvert af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede territorier: en lovovertrædelse, for hvilken der vil kunne idømmes straf af fængsel i fem år eller en strengere straf.

KAPITEL II

Udnævnelser og distrikter

ARTIKEL 3

1. Udsenderstaten kan oprette og opretholde konsulater inden for modtagerstatens territorier på ethvert sted, hvor en tredje stat har et konsulat, samt på ethvert andet sted, hvor modtagerstaten samtykker i, at der oprettes et konsulat. Det tilkommer udsenderstaten at bestemme, om en konsulær repræsentation skal være et generalkonsulat, konsulat, vicekonsulat eller konsularagentur.

2. Udsenderstaten skal holde modtagerstaten underrettet om grænserne for hvert af sine konsulaters distrikter og kan med forbehold af bestemmelserne i denne artikels stk. 3 fastsætte disse grænser efter eget skøn.

3. Modtagerstaten skal være berettiget til at modsætte sig, at et konsulatsdistrikt bringes til at omfatte:

- (a) områder, som ikke ligger inden for en tredje stats konsulatsdistrikt, og hvortil en tredje stats officielle handelsrepræsentanter ikke har adgang;
- (b) områder tilhørende en tredje stat.

ARTIKEL 4

1. Udsenderstaten kan ved ethvert af sine konsulater ansætte konsularembeds mænd i det antal og med den tjenestestilling, som den måtte finde påkrævet. Udsenderstaten skal ad diplomatisk vej give modtagerstaten skriftlig anmeldelse af en konsularembedsmands udnævnelse ved et konsulat. Modtagerstaten kan kræve, at dens samtykke til udnævnelse ved et konsulat af honorære konsularembeds mænd, der er statsborgere i modtagerstaten, skal indhentes på forhånd ad diplomatisk vej.

2. Eksekvatur eller anden anerkendelse skal vederlagsfrit meddeles af modtagerstaten snarest muligt efter, at denne har modtaget en konsularembedsmands patent eller anden anmeldelse af udnævnelsen. Om fornødent skal en foreløbig anerkendelse gives, indtil eksekvatur eller anden anerkendelse meddeles.

(3) The exequatur or other authorisation shall not be refused without good cause.

(4) The receiving State shall not be deemed to have consented to a consular officer acting as such, or to have extended to him the benefits of the provisions of this Convention, until the receiving State has granted him an exequatur or other authorisation (including a provisional authorisation).

(5) The receiving State shall, upon request, inform without delay its appropriate authorities of the name of any consular officer entitled to act under the Convention.

(6) The receiving State may revoke the exequatur or other authorisation of a consular officer whose conduct has given serious cause for complaint. The reason for such revocation shall, upon request, be communicated to the sending State through the diplomatic channel.

(7) Upon the termination of the appointment of a consular officer, the sending State shall so notify the receiving State in writing through the diplomatic channel.

ARTICLE 5

(1) The sending State shall be free to employ the necessary number of consular employees at its consulates, whether its own nationals or nationals of the receiving State or of a third State.

(2) Consular officers shall notify the names of these employees to such authority as the Government of the territory may designate and shall keep the said authority informed of their addresses.

(3) Except where the Government of the territory otherwise require, the provisions of paragraph (2) of this Article shall, in the case of employees of an honorary consulate, be applicable only to those who are engaged primarily on the performance of consular duties.

(4) The Government of the territory may, either at the time of notification or subsequently, decline to recognise, or to continue to recognise, any person in the capacity of a consular employee.

ARTICLE 6

(1) A consular officer or employee may be assigned temporarily in an acting capacity to the duties of a consular officer who has died or is unable to act through illness, absence or other cause. Upon notification to the Government of the territory, such acting officer may perform these duties and enjoy the benefits of the provisions of this Convention, pending the return to duty of the officer concerned or the appointment of a new consular officer.

3. Eksekvatur eller anden anerkendelse skal ikke kunne nægtes uden skellig grund.

4. Modtagerstaten skal ikke anses for at have givet sit samtykke til, at en konsularembudsmand forretter tjeneste som sådan, eller at have tilkendt ham de fra denne konventions bestemmelser hidrørende privilegier, før modtagerstaten har meddelt ham eksekvatur eller anden anerkendelse (herunder foreløbig anerkendelse).

5. Modtagerstaten skal efter herom fremsat anmodning ufortøvet gøre sine vedkommende myndigheder bekendt med navnet på enhver konsularembudsmand, som er berettiget til at forrette tjeneste i henhold til denne konvention.

6. Modtagerstaten kan tilbagekalde en konsularembudsmands eksekvatur eller anden anerkendelse, når hans adfærd har givet alvorlig grund til klage. Grunden til en sådan tilbagekaldelse skal efter anmodning meddeles udsenderstaten ad diplomatisk vej.

7. Når en konsularembudsmands tjeneste ophører, skal udsenderstaten skriftligt underrette modtagerstaten herom ad diplomatisk vej.

ARTIKEL 5

1. Udsenderstaten skal have adgang til ved sine konsulater at beskæftige det fornødne antal konsulatsfunktionærer, som kan være statsborgere i udsenderstaten, i modtagerstaten eller i en tredje stat.

2. Konsularembudsmandene skal give den myndighed, som territoriets regering anviser, anmeldelse om sådanne funktionærers navne og skal holde denne myndighed underrettet om deres adresser.

3. Medmindre territoriets regering træffer anden bestemmelse, skal bestemmelserne i denne artikels stk. 2 for så vidt angår funktionærer ved et honorært konsulat kun finde anvendelse på dem, der hovedsagelig er beskæftiget med udførelsen af konsulære embedsforretninger.

4. Territoriets regering kan ved modtagelsen af anmeldelsen eller senere nægte at anerkende eller at vedblive at anerkende en person som konsulatsfunktionær.

ARTIKEL 6

1. En konsularembudsmand eller konsulatsfunktionær kan midlertidigt beordres til som fungerende at overtage de pligter, som påhvilede en konsularembudsmand, der er afgået ved døden, eller som på grund af sygdom, fravær eller af andre årsager er ude af stand til at forrette tjeneste. Efter anmeldelse til territoriets regering skal en sådan fungerende embedsmand kunne udføre disse pligter og nyde godt af denne konventions bestemmelser, indtil vedkommende embedsmand genoptager sin tjeneste, eller en ny konsularembudsmand udnævnes.

(2) If such acting consular officer is a consular employee he shall not be entitled by virtue of such temporary assignment to any privileges in respect of taxes or duties imposed upon or by reason of importation greater than those to which he is already entitled.

ARTICLE 7

The sending State may, with the permission of the receiving State, appoint to the work of a consulate, situated at the seat of the central Government of the receiving State, one or more members of its diplomatic mission accredited to that State. Such appointments shall be made in accordance with the provisions of Article 4 or 5, as the case may be. The persons concerned shall continue to enjoy all those privileges and immunities which they derive from their diplomatic status, except that no claim to immunity greater than that of a consular officer or employee, as the case may be, under this Convention shall be made on their behalf in respect of the performance of any of the functions specified in Parts V, VI and VII or in Article 33.

PART III

Legal Rights and Immunities

ARTICLE 8

(1) The sending State, either in its own name or in the name of one or more natural or juridical persons acting on its behalf, may, in accordance with such conditions as may be prescribed by the law of the territory, acquire, hold and occupy, under any form of tenure which may exist under the law of the territory, land, buildings, parts of buildings and appurtenances for the purpose of maintaining a consulate, or a residence for a career consular officer or for other purposes, to which the receiving State does not object, arising out of the operation of the consular establishment of the sending State. If under the law of the territory the permission of the authorities of the territory must be obtained as a prerequisite to any such acquisition, such permission shall be granted, provided that the necessary formalities have been complied with.

(2) The sending State shall have the right to erect, for any of the purposes specified in paragraph (1) of this Article, buildings and appurtenances on land which it has so acquired.

(3) It is understood that the provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article shall not exempt the sending State from the operation of any building or town planning regulation or other restriction applicable to the area in which the land, buildings, parts of buildings and appurtenances, referred to in the said paragraphs, are situated.

ARTICLE 9

(1) There may be placed, on the outer enclosure and on the outer wall of the building in which a consulate is installed, the coat-of-arms or national device of the sending State with an appropriate inscription designating the

2. Hvis den således fungerende konsularembudsmand er en konsulatsfunktionær, skal han ikke i medfør af en sådan midlertidig funktion være berettiget til mere vidtgående privilegier med hensyn til skatter eller afgifter opkrævet for eller i anledning af indførsel end dem, han allerede er berettiget til.

ARTIKEL 7

Udsenderstaten kan med modtagerstatens tilladelse beordre ét eller flere medlemmer af dens hos modtagerstaten akkrediterede diplomatiske repræsentation til at forrette tjeneste ved et konsulat, som er beliggende på det sted, hvor modtagerstatens centralregering har sit sæde. Sådanne udnævnelser skal ske i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4, henholdsvis artikel 5. De pågældende personer skal fortsat nyde alle de privilegier og immuniteter, som hidrører fra deres diplomatiske status bortset fra, at der ikke på deres vegne kan kræves immunitet i videre omfang, end der tilkommer en konsularembudsmand eller konsulatsfunktionær i henhold til denne konvention, med hensyn til udøvelsen af nogen af de i kapitel V, VI og VII eller i artikel 33 omhandlede embedshandlinger.

KAPITEL III

Rettigheder og immuniteter

ARTIKEL 8

1. Under iagttagelse af sådanne vilkår, som måtte være fastsat i territoriets lovgivning, kan udsenderstaten i sit eget navn eller i en eller flere fysiske eller juridiske personers navn, som handler på dens vegne, under enhver i territoriets lovgivning hjemlet besiddelsesform erhverve, besidde og benytte grundarealer, bygninger, dele af bygninger og tilbehør til brug for opretholdelsen af et konsulat eller til bolig for en udsendt konsularembudsmand eller til andre formål, som modtagerstaten ikke modsætter sig, og som har sin oprindelse i driften af udsenderstatens konsulære repræsentation. Hvis det ifølge territoriets lovgivning er en forudsætning for en sådan erhvervelse, at territoriets myndigheders tilladelse hertil skal indhentes, skal denne tilladelse gives, forudsat at de nødvendige formaliteter er iagttaget.

2. Udsenderstaten skal til ethvert af de i stk. 1 nævnte formål være berettiget til at opføre bygninger og tilbehør på grundarealer, som den således har erhvervet.

3. Det er forudsat, at bestemmelserne i denne artikels stk. 1 og 2 ikke skal fritage udsenderstaten for at iagttage bygge- og byplanforskrifter eller andre restriktioner, som måtte gælde for det område, hvor de omhandlede grundarealer, bygninger, dele af bygninger og tilbehør er beliggende.

ARTIKEL 9

1. På indhegningen og på ydermuren til den bygning, hvor konsulatet har sine lokaler, kan rigsvåbnet eller et andet symbol for udsenderstaten anbringes med en passende tekst på denne stats officielle sprog for at

consulate in the official language of that State. It shall also be permitted to place such coat-of-arms or national device and inscription on or by the entrance door to the consulate.

(2) The flag of the sending State and its consular flag may be flown at the consulate as also, on suitable occasions and subject to the consent of the receiving State, at the residence of a consular officer. In addition, a consular officer may place the coat-of-arms or device and fly the flag of the sending State and its consular flag on the vehicles, vessels and aircraft which he employs in the exercise of his duties.

(3) A consular office shall not be entered by the police or other authorities of the territory except with the consent of the consular officer in charge, or, if such consent cannot be obtained, pursuant to appropriate writ or process and with the consent of the Secretary of State for Foreign Affairs in the case of the territories referred to in paragraph (1) of Article 1, or of the Minister for Foreign Affairs in the case of the Kingdom of Denmark. The consent of such consular officer may, however, be assumed in the event of fire or other disaster or if the authorities of the territory have reasonable cause to believe that a crime involving violence to persons or property is about to be, or is being or has been committed in the consular office. The provisions of this paragraph shall not apply to a consular office in the charge of a consular officer who is a national of the receiving State or who is not a national of the sending State.

(4) A consulate shall not be used to afford asylum to fugitives from justice. If a consular officer shall refuse to surrender a fugitive from justice on the lawful demand of the authorities of the territory, the said authorities may, if necessary, enter to apprehend the fugitive, provided that in so doing they comply with the provisions of paragraph (3) of this Article.

(5) Any entry into or search of a consular office pursuant to paragraph (3) or (4) of this Article shall be conducted with due regard to the inviolability of the consular archives, as recognised in paragraph (1) of Article 11.

(6) A consular officer shall not take advantage of the privileges accorded to the consular office under this Convention for any purpose not connected with the exercise of his consular duties.

ARTICLE 10

(1) Without prejudice to the provisions of paragraph (2) of this Article, the receiving State shall treat as immune from all forms of requisitioning for purposes of national defence or public utility

- (a) a consulate of the sending State, together with the furniture and equipment thereof;
- (b) the vehicles, vessels and aircraft of any such consulate;
- (c) the residence, together with the furniture and equipment thereof, of a consular officer or employee of the sending State, provided, in either case, that he complies with the conditions specified in paragraph (5) of this Article;

kendetegnene konsulatet. Det skal også være tilladt at anbringe et sådant rigsvåben eller symbol og en sådan tekst på eller ved konsulatets indgangsdør.

2. Udsenderstatens flag og dens konsulatsflag kan hejses ved konsulatet og ligeledes—ved passende lejligheder og med forbehold af modtagerstatens samtykke—ved konsularembedsmandens bolig. En konsularembedsmand kan endvidere anbringe udsenderstatens rigsvåben eller symbol og dens flag og konsulatsflag på de køretøjer, fartøjer og flyvemaskiner, som han benytter til tjenstlige formål.

3. Politiet eller andre af territoriets myndigheder har ikke adgang til et konsulatslokale, medmindre konsulatschefen giver sit samtykke hertil, eller der, hvis sådant samtykke ikke kan opnås, efter afsigelse af behørig retskendelse foreligger samtykke fra Udenrigsministeren for så vidt angår Kongeriget Danmark, eller fra the Secretary of State for Foreign Affairs for så vidt angår de i artikel 1, stk. 2, nævnte territorier. Samtykke fra vedkommende konsularembedsmand skal dog forudsættes at foreligge i tilfælde af brand eller anden ulykke, eller såfremt territoriets myndigheder har skellig grund til at antage, at en forbrydelse, der indebærer en voldshandling mod personer eller ejendom, er umiddelbart forestående, eller bliver eller er blevet begået i konsulatslokalet. Bestemmelserne i dette stykke skal ikke finde anvendelse på et konsulatslokale, der forestås af en konsularembedsmand, som er statsborger i modtagerstaten, eller som ikke er statsborger i udsenderstaten.

4. Et konsulat må ikke anvendes som asyl for personer, som søger at undrage sig retsforfølgning. Hvis en konsularembedsmand efter lovlige anmodning fra territoriets myndigheder nægter at udlevere en person, der søger at undrage sig retsforfølgning, skal disse myndigheder om fornødent kunne betræde konsulatet for at pågribe vedkommende person, forudsat at de herunder iagttager bestemmelserne i denne artikels stk. 3.

5. Betrædelse eller undersøgelse af konsulatslokaler i medfør af denne artikels stk. 3 eller 4 gennemføres med skyldig hensyntagen til den i artikel 11, stk. 1, anerkendte ukrænkelighed for konsulatsarkiverne.

6. En konsularembedsmand må ikke udnytte de privilegier, som ved denne konvention er tillagt konsulatslokaler, til noget formål, som er hans konsulære tjeneste uvedkommende.

ARTIKEL 10

1. Med forbehold af bestemmelserne i denne artikels stk. 2 skal modtagerstaten behandle som undtaget fra alle former for rekvisition til forsvars- eller almennyttige formål:

(a) udsenderstatens konsulater samt disses møbler og inventar;

(b) disse konsulaters køretøjer, fartøjer og flyvemaskiner;

(c) udsenderstatens konsularembedsmands eller konsulatsfunktionærers boliger samt møbler og inventar i disse, i begge tilfælde forudsat, at de pågældende opfylder de i denne artikels stk. 5 anførte betingelser;

- (d) the vehicles, vessels and aircraft of any such consular officer or employee; and
- (e) the personal effects of any such consular officer or employee or of any member of his family forming part of his household.

(2) However, nothing in this Article shall preclude the receiving State from the expropriation or seizure for purposes of national defence or public utility, in conformity with the law of the territory, of a consulate of the sending State or a residence of a consular officer or employee, but, if it is necessary to take any such measure with regard to any such property, every consideration shall be shown to avoid interference with the performance of consular duties.

(3) In the event of the expropriation or seizure of a consulate or of a residence of a consular officer or employee, in compliance with paragraph (2) of this Article, the receiving State shall take all appropriate measures, in conformity with the law of the territory, with a view to ensuring that suitable alternative accommodation is obtained.

(4) Prompt and adequate compensation shall be paid in respect of any proprietary interests of which the sending State, or any natural or juridical person acting on its behalf, has been deprived by reason of the expropriation or seizure of a consulate. Such compensation shall be in a form convertible into the currency of and transferable to the sending State at the market selling rate ruling at the close of business on the date on which such deprivation took place or, if there is no quotation on that date, at the rate ruling at the close of business on the last preceding date when there was such a quotation.

(5) The conditions referred to in paragraph (1) of this Article are that the person concerned shall

- (a) be a national of the sending State and not possess the nationality of the receiving State; and
- (b) not be engaged in private occupation for gain in the territory; and
- (c) not have been ordinarily resident in the territory at the time of taking up his consular appointment.

(6) The term "consulate" shall include for the purposes of this Article all land, buildings, parts of buildings and appurtenances, held or occupied exclusively for any of the purposes specified in paragraph (1) of Article 8.

ARTICLE 11

(1) The archives and all other official documents and papers of a consulate shall at all times be inviolable and the authorities of the territory may not under any pretext examine or detain any of them.

(2) Such archives and official documents and papers shall be kept separate from papers, books or correspondence of a consular officer or employee relating to other matters. This provision does not require the separation of diplomatic from consular archives and official papers when a consular office is situated on the premises of a diplomatic mission.

- (d) sådanne konsularembedsmands eller konsulatsfunktionærers køretøjer, fartøjer og flyvemaskiner; og
- (e) sådanne konsularembedsmands eller konsulatsfunktionærers eller til deres husstand hørende familiemedlemmers personlige ejendele.

2. Intet i denne artikel skal dog afskære modtagerstaten fra i overensstemmelse med territoriets lovgivning i forsvars- eller almennyttige øjemed at foretage ekspropriation eller beslaglæggelse af udsenderstatens konsulater eller boliger tilhørende en konsularebdsmand eller konsulatsfunktionær, men hvis det er nødvendigt at træffe en sådan forholdsregel med hensyn til ejendom af den omhandlede art, skal ethvert muligt hensyn udvises for at undgå indgreb i udførelsen af konsulatsforretninger.

3. I tilfælde af ekspropriation eller beslaglæggelse af et konsulat eller en konsularebdsmands eller konsulatsfunktionærs bolig i henhold til denne artikels stk. 2 skal modtagerstaten træffe alle passende forholdsregler i overensstemmelse med territoriets lovgivning for at sikre, at der tilvejebringes andre egnede lokaliteter.

4. Fyldestgørende erstatning skal uden ophold udredes for alle ejendomsinteresser, som på grund af ekspropriation eller beslaglæggelse af et konsulat er blevet unddraget udsenderstaten eller nogen fysisk eller juridisk person, der handler på dennes vegne. En sådan erstatning skal ydes i en form, som kan veksles til udsenderstatens valuta og overføres til denne til den ved forretningernes ophør gældende sælgerkurs på den dag, da den pågældende unddragelse fandt sted; såfremt ingen notering fandt sted på denne dag, skal overførslen ske til kursen ved forretningernes ophør den nærmest foregående dag, på hvilken notering fandt sted.

5. De betingelser, hvortil der henvises i denne artikels stk. 1, er, at vedkommende person

- (a) er statsborger i udsenderstaten og ikke har statsborgerret i modtagerstaten; og
- (b) ikke driver privat erhvervsvirksomhed inden for territoriet; og
- (c) ikke havde fast bopæl inden for territoriet på det tidspunkt, da han overtog den konsulære stilling, han beklæder.

6. „Konsulat“ betyder i denne artikel alle grundarealer, bygninger, dele af bygninger og tilbehør, der ejes eller udelukkende benyttes til et af de i artikel 8, stk. 1, anførte formål.

ARTIKEL 11

1. Et konsulats arkiv og alle andre tjenstlige dokumenter og optegnelser skal stedse være ukrænkelige og skal ikke under noget påskud kunne undersøges eller tilbageholdes af territoriets myndigheder.

2. Sådanne arkiver og tjenstlige dokumenter og optegnelser skal holdes adskilt fra en konsularebdsmands eller konsulatsfunktionærs optegnelser, bøger eller korrespondance, som vedrører andre sager. Denne bestemmelse indebærer ikke, at diplomatiske arkiver og tjenstlige optegnelser skal holdes adskilt fra konsulatsarkiver og -dokumenter, når et konsulatskontor udgør en del af en diplomatisk repræsentations lokaler.

(3) (a) A career consular officer shall be entitled to communicate with the Government of the sending State, with the diplomatic mission of that State, accredited to the receiving State, and with consulates of the sending State, situated in the same territory as the consulate of the consular officer, by post, telegraph, telephone and other public services, and to send and receive official correspondence by sealed consular pouches, bags and other containers; he may, in both cases, use secret language. In addition, he may similarly communicate and correspond with the Governments of territories, for whose international relations the Government of the sending State are responsible, and with diplomatic missions and consulates of that State, situated elsewhere than in the same territory as the consulate of the consular officer, provided that, when the receiving State is at war, this additional right may be restricted.

(b) In the case of an honorary consular officer, the application of the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph shall be regulated by special arrangements to be made from time to time between the High Contracting Parties.

(4) The official consular correspondence, referred to in paragraph (3), shall be inviolable and the authorities of the territory shall not examine or detain it. In special cases they may, however, request that sealed consular pouches, bags and other containers should be opened by a consular officer in their presence, in order to satisfy themselves that the containers do not hold anything but official correspondence.

(5) A consular officer or employee shall be entitled to refuse a request from the courts or authorities of the territory to produce any document from his archives or other official papers or to give evidence relating to matters within the scope of his official duties. Such a request shall, however, be complied with in the interests of justice if, in the judgment of the consular officer in charge, it is possible to do so without prejudice to the interests of the sending State.

(6) A consular officer shall also be entitled to decline to give evidence as an expert witness with regard to the law of the sending State.

ARTICLE 12

(1) A consular officer or employee shall not be liable, in proceedings in the receiving State, in respect of acts performed in his official capacity and falling within the functions of a consular officer under international law, including those referred to in Articles 17 to 31 and 33, unless the sending State requests or assents to the proceedings through its diplomatic representative.

(2) It is understood that the provisions of paragraph (1) of this Article shall not preclude a consular officer or employee from being held liable in a civil action arising out of a contract concluded by him in which he did not contract, expressly or impliedly, as agent for his Government and that the provisions of paragraph (5) of Article 11 shall not entitle a consular

3. (a) En udsendt konsularembudsmand skal være berettiget til pr. post, telegraf, telefon og andre offentlige kommunikationsmidler at opretholde forbindelse med udsenderstatens regering, med denne stats i modtagerstaten akkrediterede diplomatiske repræsentation samt med dens øvrige inden for samme territorium beliggende konsulater og skal kunne afsende og modtage tjenstlig korrespondance i forseglede konsulære kurértasker, sække og andre beholdere; i begge tilfælde kan hemmeligt sprog benyttes. Han skal endvidere på tilsvarende måde kunne opretholde forbindelse og korrespondere med regeringerne i territorier, for hvis internationale forbindelser udsenderstaten er ansvarlig og med denne stats diplomatiske og konsulære repræsentationer, som er beliggende andetsteds end inden for samme territorium som det pågældende konsulat, dog at denne udvidede ret kan begrænses, når modtagerstaten er i krig.

(b) Spørgsmålet om, i hvilket omfang bestemmelserne i dette stykkes litra (a) skal finde anvendelse på en honorær konsularembudsmand, afgøres ved særlige aftaler som fra tid til anden skal træffes mellem de Høje Kontraherende Parter.

4. Den i stk. 3 omhandlede officielle konsulære korrespondance skal være ukrænkelig og må ikke undersøges eller tilbageholdes af territoriets myndigheder. Under særlige omstændigheder kan myndighederne imidlertid anmode om, at en forseglede kurértaske, sæk eller anden beholder åbnes af en konsularembudsmand i deres nærværelse, for at de kan sikre sig, at beholderne ikke rummer andet end tjenstlig korrespondance.

5. En konsularembudsmand eller konsulatsfunktionær skal være berettiget til at afslå en anmodning fra territoriets domstole eller myndigheder om at fremlægge dokumenter fra sit arkiv eller andre tjenstlige optegnelser eller om at afgive vidneforklaring vedrørende anliggender, som falder inden for rammerne af hans tjenstlige pligter. En sådan anmodning skal imidlertid i retsplejens interesse imødekommes, såfremt dette efter konsulatschefens skøn kan ske uden skade for udsenderstatens interesser.

6. En konsularembudsmand er endvidere berettiget til at nægte at afgive vidneforklaring som sagkyndig vedrørende udsenderstatens lovgivning.

ARTIKEL 12

1. En konsularembudsmand eller konsulatsfunktionær skal ikke under retsforfølgning i modtagerstaten kunne drages til ansvar for handlinger, som han har udført i tjenesten, og som ifølge folkeretten falder ind under en konsularembudsmands funktioner, herunder de handlinger, der henvises til i artikel 17-31 og 33, medmindre udsenderstaten gennem sin diplomatiske repræsentant anmoder om eller giver sit samtykke til en sådan retsforfølgning.

2. Det forudsættes, at bestemmelserne i denne artikels stk. 1 ikke skal være til hinder for, at ansvar gøres gældende mod en konsularembudsmand eller konsulatsfunktionær i et civilt søgsmål anlagt på grundlag af en af ham afsluttet kontrakt, af hvilken det ikke udtrykkeligt eller forudsætningsvist fremgår, at han har handlet på sin regerings vegne. Endvidere skal

officer or employee to refuse to produce any document, or to give evidence, relating to such a contract.

(3) A consular officer or employee may be required to give evidence in either a civil or a criminal case, except as provided for in paragraphs (5) and (6) of Article 11. The authority or court requiring his evidence shall take all reasonable steps to avoid interference with the performance of his official duties. In the case of a consular officer who is not a national of the receiving State the authority or court concerned shall, wherever permissible and possible, arrange for the taking of such evidence, orally or in writing, at his office or residence.

(4) (a) All motor vehicles (which term shall be deemed for the purposes of this Article to include trailers), vessels and aircraft, owned by a consular officer or employee, shall be insured by policies against third party risks. Such insurance shall be made in conformity with any requirements that may be imposed by the law of the territory.

(b) The provisions of paragraph (1) of this Article shall not be deemed to preclude a consular officer or employee from being held liable in a civil action by a third party claiming damages in respect of injury sustained as a result of an accident involving a motor vehicle, vessel or aircraft under his control. In connexion with such an action a consular officer or employee shall not be entitled to refuse to produce any document, or to give evidence, by reason of the provisions of paragraph (5) of Article 11.

(5) A consular officer, together with his wife and minor children residing with him, shall be exempt from the requirements of the law of the territory with regard to the registration of foreigners and permission to reside, and shall not be subject to deportation.

(6) A consular employee, provided that he complies with the conditions specified in sub-paragraphs (b) and (c) of paragraph (8), shall, together with his wife and minor children residing with him, enjoy the same exemptions as specified in paragraph (5) of this Article.

(7) A consular officer, provided that he is not a national of the receiving State, as also a consular employee, provided that he complies with the conditions specified in paragraph (8) of this Article, shall enjoy exemption from military, naval, air, police, administrative or jury service of any kind.

(8) The conditions referred to in paragraphs (6) and (7) of this Article are that the person concerned shall

- (a) be a national of the sending State and not be a national of the receiving State; and
- (b) not be engaged in private occupation for gain in the territory; and
- (c) be a permanent employee of the sending State, or, if not a permanent employee of that State, not have been ordinarily resident in the territory at the time of taking up his consular appointment.

bestemmelserne i artikel 11, stk. 5, ikke berettiger en konsularembudsmand eller konsulatsfunktionær til at nægte at fremlægge dokumenter eller afgive vidneforklaring vedrørende en sådan kontrakt.

3. Med de ved bestemmelserne i artikel 11, stk. 5 og 6, hjemlede undtagelser kan det pålægges en konsularembudsmand eller konsulatsfunktionær at afgive vidneforklaring i en civil sag eller en straffesag. Den myndighed eller domstol, som begærer hans vidneforklaring, skal træffe enhver rimelig foranstaltning til at undgå forstyrrelser i udførelsen af hans tjenstlige pligter. Når det drejer sig om en konsularembudsmand, som ikke er statsborger i modtagerstaten, skal vedkommende myndighed eller domstol, så vidt det er tilladt og gennemførligt, foranledige, at sådan vidneforklaring afgives mundtligt eller skriftligt på hans kontor eller bopæl.

4. (a) Samtlige motorkøretøjer (hvilken betegnelse i denne artikel skal anses for at omfatte påhængsvogne), fartøjer og flyvemaskiner, som tilhører en konsularembudsmand eller konsulatsfunktionær, skal være forsikrede ved policer, der dækker ansvar for skade, som forvoldes tredjemand. En sådan forsikring skal tegnes i overensstemmelse med de bestemmelser, som territoriets lovgivning måtte foreskrive.

(b) Bestemmelserne i denne artikels stk. 1 skal ikke anses at udelukke, at der i et civilt søgsmål gøres ansvar gældende mod en konsularembudsmand eller konsulatsfunktionær af tredjemand, som kræver erstatning for skade, der er indtruffet som følge af et uheld, hvori et til den pågældende konsularembudsmands eller konsulatsfunktionærs rådighed værende motorkøretøj, fartøj eller flyvemaskine er impliceret. I forbindelse med et sådant søgsmål skal en konsularembudsmand eller konsulatsfunktionær ikke være berettiget til på grundlag af bestemmelserne i artikel 11, stk. 5, at nægte at fremlægge noget dokument eller afgive vidneforklaring.

5. En konsularembudsmand samt dennes hustru og mindreårige børn, som bor hos ham, skal være fritaget for de i territoriets lovgivning indeholdte krav med hensyn til udlændinges registrering og opholdstilladelse og kan ikke udvises.

6. En konsulatsfunktionær, som opfylder de i stk. 8, litra (b) og (c) anførte betingelser, samt hans hustru og mindreårige børn, som bor hos ham, skal nyde de i denne artikels stk. 5 anførte begunstigelser.

7. En konsularembudsmand, som ikke er statsborger i modtagerstaten, og en konsulatsfunktionær, som opfylder de i denne artikels stk. 8 anførte betingelser, skal være fritaget for enhver tjeneste ved forsvar, politi, forvaltning eller domstole.

8. De betingelser, der henvises til i denne artikels stk. 6 og 7, er, at vedkommende person

- (a) er statsborger i udsenderstaten og ikke har statsborgerret i modtagerstaten; og
- (b) ikke driver privat erhvervsvirksomhed inden for territoriet; og
- (c) er fast ansat i udsenderstatens tjeneste eller—såfremt dette ikke er tilfældet—ikke har haft fast bopæl inden for territoriet på det tidspunkt, da han overtog den konsulære stilling, han beklæder.

ARTICLE 13

A consular officer, being a career consular officer, shall not, in respect of acts performed otherwise than in his official capacity, be detained in custody for an offence against the law of the territory except

- (a) in the case of a grave offence as defined in paragraph (9) of Article 2, or
- (b) in the case of any other offence, for the purpose of standing trial (it being understood that such detention shall only continue during the progress of proceedings in court exclusive of any adjournments thereof), or upon conviction; or
- (c) at the request or with the consent of the sending State.

PART IV

Financial Privileges

ARTICLE 14

No tax or other similar charge of any kind (national, state, provincial, municipal or other) shall, in the territory, be imposed on or collected from the sending State, or any natural or juridical person acting on its behalf, in respect of

- (1) the ownership or occupation of land, buildings, parts of buildings or appurtenances, used exclusively for any of the purposes specified in paragraph (1) of Article 8, except taxes or other assessments levied for services or for local public improvements, which shall be payable to the extent that the said premises are benefited thereby;
- (2) transactions or instruments relating to the acquisition of immovable property for any of the said purposes;
- (3) the ownership, possession or use of movable property for consular purposes.

ARTICLE 15

(1) (a) No tax or other similar charge of any kind shall be imposed or collected in the territory by the receiving State, or by any state, province, municipality or other local subdivision thereof, in respect of fees received on behalf of the sending State in compensation for consular services, or in respect of any receipt given for the payment of such fees.

(b) The sending State, or a consular officer or employee thereof, shall be exempt in the territory from all taxes or other similar charges of any kind, imposed or collected by the receiving State, or by any state, province, municipality or other local subdivision thereof, by reason of acts performed by a consular officer or employee in his official capacity and falling within the sphere of his official duties. This exemption shall not apply to taxes

ARTIKEL 13

En udsendt konsularembudsmand skal ikke kunne tages i forvaring for overtrædelser af territoriets love, hvis sådanne overtrædelser består i handlinger, som er hans tjeneste uvedkommende, undtagen

- (a) i tilfælde af en grov forbrydelse af den i artikel 2, stk. 9, definerede art; eller
- (b) i tilfælde af andre lovovertrædelser for at sikre hans tilstedeværelse under retsforhandlingen (idet det forudsættes, at forvaringen kun skal opretholdes under retsforhandlingens gang og ikke skal vedvare under eventuelle udsættelser af denne) eller efter domfældelse; eller
- (c) efter anmodning af udsenderstaten eller med dennes samtykke.

KAPITEL IV

Økonomiske privilegier

ARTIKEL 14

Udsenderstaten eller en fysisk eller juridisk person, som handler på dennes vegne, skal inden for territoriet være fritaget for enhver skat eller lignende afgift af enhver art (til staten, enkeltstater, kommuner eller andre) på

1. ejendomsretten til eller benyttelsen af grundarealer, bygninger, dele af bygninger eller tilbehør, som alene anvendes til de i artikel 8, stk. 1, omhandlede formål, med undtagelse af skatter eller andre afgifter, der opkræves for tjenesteydelser eller stedlige offentlige arbejder, for hvilke der skal ydes vederlag i det omfang, de kommer den pågældende ejendom til gode;
2. retshandler eller dokumenter vedrørende erhvervelse af fast ejendom til de omhandlede formål;
3. ejendomsretten til, besiddelsen eller benyttelsen af løsøre til konsulære formål.

ARTIKEL 15

1. (a) Modtagerstaten eller dennes enkeltstater, provinser, kommuner eller øvrige lokale administrative områder skal ikke inden for territoriet kunne pålægge eller opkræve skatter eller lignende afgifter af gebyrer af nogen art, der på udsenderstatens vegne modtages som vederlag for konsulære embedsforretninger eller af kvitteringer, der udstedes for sådanne gebyrer;

(b) Udsenderstaten, dennes konsularembudsmand og konsulatsfunktionærer skal for tjenstlige handlinger, der er udført af en konsularembudsmand eller konsulatsfunktionær som led i hans tjenstlige pligter inden for territoriet, være fritaget for skatter eller lignende afgifter af enhver art, der pålægges eller opkræves af modtagerstaten eller dennes enkeltstater, provinser, kommuner eller øvrige lokale administrative områder. Denne

or other similar charges in respect of which some other person is legally liable, notwithstanding that the burden of the tax or other similar charge may be passed on to the sending State or the consular officer or employee.

(2) No tax or other similar charge of any kind shall be imposed or collected in the territory by the receiving State, or by any state, province, municipality or other local subdivision thereof, in respect of the official emoluments, salary, wages or allowances received by a consular officer as compensation for his consular services.

(3) The provisions of paragraph (2) of this Article shall also apply to the official emoluments, salary, wages or allowances received by a consular employee as compensation for his services at a consulate, unless such consular employee is a national of the receiving State.

(4) A consular officer or employee shall, in addition, except as provided in paragraph (5) of this Article, be exempt in the territory from all taxes or other similar charges of any kind which are or may be imposed or collected by the receiving State, or by any state, province, municipality or other local subdivision thereof, other than taxes or duties imposed upon or by reason of importation into the territory, exemption from which is dealt with exclusively in Article 16, provided that such officer or employee is

- (a) not a national of the receiving State; and
- (b) not engaged in private occupation for gain in the territory; and
- (c) a permanent employee of the sending State, or, if not a permanent employee of that State, was not ordinarily resident in the territory at the time of taking up his consular appointment.

(5) (a) The provisions of paragraph (4) of this Article shall apply only to taxes or other similar charges in respect of which the consular officer or employee would, in the absence of the exemption provided by this Article, be the person legally liable, and shall not apply to taxes or other similar charges in respect of which some other person is legally liable, notwithstanding that the burden of the tax or other similar charge may be passed on to the consular officer or employee. If, however, a consular officer or employee is entitled to income from sources outside the territory but that income is payable to him or collected on his behalf by a banker or other agent within the territory, who is required to deduct income tax on payment of the income and to account for the tax so deducted, the consular officer or employee shall be entitled to repayment of the tax so deducted.

- (b) The provisions of paragraph (4) shall not apply to
 - (i) taxes imposed or collected on the ownership or occupation of immovable property situated within the territory;
 - (ii) taxes on income derived from other sources within the territory;
 - (iii) taxes imposed or collected within the territory on the passing of property on death, whether the consular officer or employee is the person who dies or the person to whom the property passes on death;

fritagelse skal ikke gælde skatter eller lignende afgifter, som en anden person er retlig forpligtet til at betale, uanset om sådanne skatter eller lignende afgifter vil kunne overvælttes på udsenderstaten eller konsularembedsmanden eller konsulatsfunktionæren.

2. Hverken modtagerstaten eller dennes enkeltstater, provinser, kommuner eller øvrige lokale administrative områder skal inden for territoriet kunne pålægge eller opkræve skatter eller lignende afgifter af nogen art på tjenstlig indkomst, gage, løn eller godtgørelse, som en konsularembetsmand modtager som vederlag for sin konsulære tjeneste.

3. Bestemmelserne i denne artikels stk. 2 skal også finde anvendelse på tjenstlig indkomst, gage, løn eller godtgørelse, som en konsulatsfunktionær modtager som vederlag for sin konsulære tjeneste, medmindre han er statsborger i modtagerstaten.

4. Med de i denne artikels stk. 5 hjemlede undtagelser skal en konsularembetsmand eller konsulatsfunktionær endvidere inden for territoriet være fritaget for alle skatter og lignende afgifter af enhver art, som pålægges eller opkræves, eller som måtte blive pålagt eller opkrævet af modtagerstaten, dennes enkeltstater, provinser, kommuner eller øvrige lokale administrative områder—bortset fra skat eller told, der pålægges for eller i anledning af indførsel til territoriet, idet al fritagelse herfor alene behandles i artikel 16—forudsat at han

(a) ikke er statsborger i modtagerstaten;

(b) ikke driver privat erhvervsvirksomhed inden for territoriet; og

(c) er fast ansat i udsenderstatens tjeneste eller—såfremt dette ikke er tilfældet—ikke havde fast bopæl inden for territoriet på det tidspunkt, da han overtog den konsulære stilling, han beklæder.

5. (a) Bestemmelserne i denne artikels stk. 4 finder kun anvendelse på skatter og lignende afgifter, for hvis betaling vedkommende konsularembetsmand eller konsulatsfunktionær ville være retlig ansvarlig, hvis han ikke var fritaget i medfør af denne artikel; bestemmelserne skal således ikke finde anvendelse på skatter og lignende afgifter, for hvis betaling en anden er retlig ansvarlig, uanset om vedkommende skat eller afgift vil kunne overvælttes på den pågældende konsularembetsmand eller konsulatsfunktionær. Hvis der imidlertid tilkommer en konsularembetsmand eller konsulatsfunktionær indtægter fra kilder uden for territoriet, men disse udbetales til eller indkasseres på hans vegne af en bank eller anden befuldmægtiget inden for territoriet, og denne har pligt til at fradrage indkomstskat ved udbetalingen af den pågældende indtægt samt afregne den således fratrukne indkomstskat, er konsularembetsmanden eller konsulatsfunktionæren berettiget til refusion af den således fradragne skat.

(b) Bestemmelserne i stk. 4 finder ikke anvendelse på

(1) skatter, som pålægges eller opkræves af fast ejendom, der ejes eller benyttes inden for territoriet;

(2) skatter af indkomst, der hidrører fra andre kilder inden for territoriet;

(3) skatter, der inden for territoriet pålægges eller opkræves i anledning af overgang ved arv, uanset om konsularembetsmanden eller konsulatsfunktionæren er arvelader eller arving;

- (iv) taxes on transactions or instruments effecting transactions, such as taxes on the sale or transfer of money or property, or stamp duties imposed or collected in connexion therewith;
- (v) excise, consumption or other similar taxes, which shall not be deemed to include any such tax imposed or collected on the ownership, use or operation of vehicles, vessels or aircraft, or of any wireless or television set or on articles imported into the territory in accordance with the provisions of Article 16.

ARTICLE 16

(1) All furniture, equipment, supplies and other articles, together with vehicles, vessels and aircraft, intended for official use in the territory in connexion with any of the purposes specified in paragraph (1) of Article 8 shall be permitted entry into the territory free of all taxes or duties imposed upon or by reason of importation.

(2) Baggage, furniture and effects and consumable articles, together with vehicles, vessels and aircraft, imported into the territory by a consular officer, provided that he fulfils the conditions specified in paragraph (4) of Article 15, exclusively for his personal use or the use of members of his family forming part of his household, shall be exempt from all taxes or duties (national, state, provincial, municipal or other) imposed upon or by reason of importation, whether accompanying him to his consular post either upon first arrival or upon subsequent arrivals, or subsequently consigned to him at his post and imported at any time while he is assigned to such post.

(3) It is, however, understood that

- (a) the receiving State may, as a condition to the granting of the exemption provided in this Article, require that a notification of any importation, or re-exportation, be given in such manner as it may prescribe;
- (b) the exemption provided in this Article, being in respect of articles imported for official or personal use only, does not extend to, *inter alia*, articles imported as an accommodation to others, or for sale or for other commercial purposes. However, subject to such formalities as the receiving State may prescribe, articles imported as samples of commercial products solely for display within a consulate shall not be regarded as excluded from the exemption provided in this Article;
- (c) the receiving State may determine that the exemption provided in this Article does not apply in respect of articles grown, produced or manufactured in the territory which have been exported therefrom without payment of, or upon repayment of, taxes or duties which would have been chargeable but for such exportation;
- (d) nothing in the provisions of this Article shall be construed so as to permit the entry into the territory of any article the importation of which is specifically prohibited by law.

- (4) skatter på retshandler eller dokumenter vedrørende disse, herunder skatter på salg eller overdragelse af penge eller ejendom, eller stempelegifter, som pålægges eller opkræves i forbindelse hermed;
- (5) forbrugs- eller omsætningsafgifter eller lignende beskatning hvilket dog ikke skal anses som omfattende nogen afgift, der pålægges eller opkræves for ejendomsretten til, brugen eller driften af køretøjer, fartøjer, eller flyvemaskiner samt radio- og fjernsynsapparater eller nogen afgift på varer og genstande, som indføres til territoriet i henhold til bestemmelserne i artikel 16.

ARTIKEL 16

1. Møbler, udstyr, forsyninger og andre effekter samt køretøjer, fartøjer og flyvemaskiner til tjenstligt brug inden for territoriet i forbindelse med de i artikel 8, stk. 1, nævnte formål, skal kunne indføres til territoriet uden erlæggelse af nogen skat eller afgift, som pålægges for eller i anledning af indførsel.

2. En konsularembudsmand, der opfylder de i artikel 15, stk. 4, anførte betingelser, skal til territoriet kunne indføre rejsegods, møbler, effekter og forbrugsvarer samt køretøjer, fartøjer og flyvemaskiner, som alene er bestemt til anvendelse for ham selv eller medlemmer af hans familie, som tilhører hans husstand, uden at erlægge nogen skat eller afgift (til staten, enkeltstater, provinser, kommuner eller andre), som pålægges for eller i anledning af sådan indførsel, uanset om ovennævnte effekter m. v. medbringes af konsularembudsmanden ved hans første ankomst til tjenestestedet eller ved senere indrejser dertil, eller om de senere sendes til ham på hans tjenestested og indføres under hans tjenestetid.

3. Det er dog forudsat, at

- (a) modtagerstaten som betingelse for den ved denne artikel hjemlede fritagelse kan forlange anmeldelse af enhver indførsel eller genudførsel i den form, som modtagerstaten måtte foreskrive;
- (b) den ved denne artikel hjemlede fritagelse, som kun gælder varer indført til tjenstligt eller privat brug, bl. a. ikke omfatter varer, som indføres til fordel for andre eller er bestemt til salg eller andre kommercielle formål. Under iagttagelse af sådanne formaliteter, som modtagerstaten måtte foreskrive, skal vareprøver, som udelukkende indføres til udstilling i et konsulat, dog ikke være afskåret fra den ved denne artikel hjemlede fritagelse;
- (c) modtagerstaten kan bestemme, at den ved denne artikel hjemlede fritagelse ikke skal gælde varer, som er dyrket, fremstillet eller forarbejdet inden for territoriet, og som er eksporteret derfra uden betaling eller mod tilbagebetaling af skatter eller afgifter, som ellers ville kunne pålægges, hvis sådan udførsel ikke havde fundet sted;
- (d) intet i denne artikels bestemmelser skal kunne fortolkes som indebærende en tilladelse til til territoriet at indføre nogen vare, hvis indførsel udtrykkeligt er forbudt ved lov.

PART V

General Consular Functions

ARTICLE 17

(1) A consular officer shall be entitled to protect the nationals of the sending State and their property and interests. For this purpose he may

- (a) interview, communicate with and advise any national of the sending State;
- (b) inquire into any incidents which have occurred affecting the interests of any such national;
- (c) aid any such national in proceedings before or in relations with the authorities of the territory, arrange for legal assistance for him, where necessary, and act as interpreter on his behalf, or appoint an interpreter so to act, before the said authorities, at their request or with their consent;
- (d) apply to and correspond with the appropriate local authorities and the appropriate departments of the central Government of the territory, but not correspond with or make diplomatic claims to the Foreign Office or the Ministry of Foreign Affairs, as the case may be, except in the absence of any diplomatic representative of the sending State; when any such representations are made in writing, a consular officer may be required by the authority or department concerned to attach a translation into the official language of the territory.

(2) The term "interests" as used in paragraph (1) of this Article shall be deemed to include in relation to nationals, matters arising in connexion with their stay, taking of employment and enjoyment of civil rights in the territory.

(3) A national of the sending State shall have the right at all times to communicate with the appropriate consular officer and, unless subject to lawful detention, to visit him at his consulate.

ARTICLE 18

(1) The appropriate consular officer shall be informed immediately by the competent authorities of the territory, when any national of the sending State is confined in prison awaiting trial or is otherwise detained in custody.

(2) A consular officer shall be permitted to visit without delay, to converse privately with and to arrange legal representation for, any national of the sending State who is so confined or detained for the purpose of any proceedings or interrogation or who is entitled to appeal under the ordinary rules as to the time within which an appeal may be made. Any communication from such a national to the consular officer shall be forwarded without delay by the authorities of the territory.

KAPITEL V

Almindelige konsulære funktioner

ARTIKEL 17

1. En konsularembudsmand skal være berettiget til at beskytte udsenderstatens statsborgere, deres ejendom og interesser. I dette øjemed kan han

- (a) sætte og holde sig i personlig og skriftlig forbindelse med enhver af udsenderstatens statsborgere og bistå disse med råd;
- (b) undersøge alle indtrufne hændelser, som berører sådanne statsborgeres interesser;
- (c) bistå enhver sådan statsborger i sager, der behandles af eller vedrører mellemværender med territoriets myndigheder og om fornødent skaffe ham juridisk bistand, samt i sager, der behandles af ovennævnte myndigheder, optræde som tolk for ham eller udpege en sådan på begæring eller med samtykke af myndighederne;
- (d) henvende sig til og brevveksle med vedkommende stedlige myndigheder og ministerier i territoriets centralregering, men ikke brevveksle med eller gøre diplomatiske forestillinger over for det danske Udenrigsministerium, henholdsvis Foreign Office, medmindre der ikke findes nogen diplomatisk repræsentant for udsenderstaten; hvis sådan henvendelse foretages skriftligt, kan vedkommende myndighed eller ministerium kræve, at konsularembudsmanden vedlægger henvendelsen en *oversættelse til territoriets officielle sprog*.

2. Udtrykket „interesser“ i denne artikels stk. 1 skal med hensyn til statsborgere omfatte sager i forbindelse med deres ophold, beskæftigelse og nydelse af borgerlige rettigheder inden for territoriet.

3. En statsborger i udsenderstaten skal til enhver tid være berettiget til at sætte sig i forbindelse med vedkommende konsularembudsmand og—medmindre han er underkastet lovlig frihedsberøvelse—til at besøge denne på konsulatet.

ARTIKEL 18

1. Hvis en statsborger i udsenderstaten anholdes, undergives varetægtsfængsel eller på anden måde tages i forvaring, skal territoriets kompetente myndigheder ufortøvet underrette vedkommende konsularembudsmand.

2. En konsularembudsmand skal uden ophold have adgang til at besøge, tale i enrum med og skaffe juridisk bistand til enhver statsborger i udsenderstaten, som anholdes eller tilbageholdes med henblik på retsforfølgning eller afhøring, eller som er berettiget til at foretage appel i henhold til de almindelige regler om appelfrist. Territoriets myndigheder skal omgående viderebefordre enhver meddelse fra en sådan statsborger til en konsularembudsmand.

(3) Without prejudice to the provisions of paragraph (2) of this Article, when a national of the sending State is detained in custody in pursuance of a sentence, a consular officer shall, upon notification to the competent authority, have the right to visit him. Any such visit shall be conducted in accordance with the regulations in force in the institution in which he is detained, it being understood, however, that such regulations shall permit reasonable access to and opportunity of conversing with such national.

ARTICLE 19

A consular officer may further the interests of the sending State in relation to economic, commercial and cultural matters.

ARTICLE 20

A consular officer may

- (1) (a) receive such declarations as may be required to be made under the nationality laws of the sending State;
 - (b) issue such notices to, and receive such declarations from, a national of the sending State as may be required under the law of the sending State with regard to compulsory national service;
 - (c) register the birth or death of a national of the sending State and, provided that at least one of the parties is a national of the sending State, record a marriage celebrated under the law of the territory, but it is understood that such registration of a birth or death or recording of a marriage by a consular officer in no way exempts a private person from any obligation under the law of the territory with regard to the notification and registration of births, deaths or marriages with the authorities of the territory;
 - (d) issue passports and travel documents to nationals of the sending State and grant visas and other appropriate documents to persons seeking entry into that State;
 - (e) issue, with regard to goods, certificates of origin and interest for use in the sending State;
 - (f) serve judicial documents or take evidence on behalf of courts of the sending State in conformity with any special arrangement on this subject between the High Contracting Parties or otherwise not inconsistent with the law of the territory, but it is understood that, in relation to criminal matters, a consular officer is not entitled under this Convention to serve such documents on, or take such evidence from, any person other than a national of the sending State;
- (2) perform notarial acts, draw up and receive declarations, legalise, authenticate or certify signatures or documents, and translate documents in any case where these services are required by a person of any nationality for use in the sending State or under the law in force in that State. If under that law the administration of an oath

3. Uden at bestemmelserne i denne artikels stk. 2 berøres heraf, skal en konsularembudsmand, når en statsborger i udsenderstaten er underkastet frihedsberøvelse i henhold til en straffedom, være berettiget til at besøge ham efter forudgående anmeldelse til vedkommende myndighed. Ethvert sådant besøg skal ske under iagttagelse af de gældende forskrifter for den institution, i hvilken den pågældende er anbragt, dog at det i medfør af sådanne regler skal være muligt i rimeligt omfang at opnå adgang til vedkommende statsborger og lejlighed til at føre samtaler med ham.

ARTIKEL 19

En konsularembudsmand kan fremme udsenderstatens interesser i økonomisk, kommerciel og kulturel henseende.

ARTIKEL 20

En konsularembudsmand kan

1. (a) modtage sådanne erklæringer, som måtte kræves afgivet i medfør af udsenderstatens indfødsretslovgivning;
 - (b) give sådanne meddelelser til og modtage sådanne erklæringer fra en statsborger i udsenderstaten, som måtte fordres i medfør af udsenderstatens love om aftjening af værnepligt el. lign.;
 - (c) foretage registrering af fødsler eller dødsfald blandt udsenderstatens statsborgere samt af ægteskaber, der er indgået i henhold til territoriets love, såfremt mindst en af parterne er statsborger i udsenderstaten; en sådan konsulær registrering af fødsler, dødsfald eller ægteskaber fritager dog på ingen måde private personer for de forpligtelser, som efter territoriets lovgivning måtte påhvile dem med hensyn til anmeldelse og registrering af fødsler, dødsfald eller ægteskaber hos territoriets myndigheder;
 - (d) udstede pas og rejsedokumenter til statsborgere i udsenderstaten samt meddele visa og udstede andre fornødne dokumenter til personer, som ønsker at indrejse i udsenderstaten;
 - (e) til brug i udsenderstaten udstede oprindelses- og interessecertifikater for varer;
 - (f) forkynde retslige dokumenter og optage bevis på udsenderstatens domstoles vegne i overensstemmelse med eventuelle herom truffede særlige aftaler mellem de Høje Kontraherende Parter, eller når det iøvrigt ikke er uforeneligt med territoriets lovgivning. I straffesager er en konsularembudsmand dog efter denne konvention kun berettiget til at forkynde sådanne dokumenter for eller optage sådanne beviser fra statsborgere i udsenderstaten;
2. udføre notarialforretninger, udfærdige og modtage erklæringer, legalisere, bekræfte eller bevidne underskrifter eller aktstykker og efter anmodning fra en person—unanset dennes statsborgerskab—oversætte aktstykker til anvendelse i udsenderstaten eller i medfør af dennes lovgivning. Hvis beediget eller anden bekræftelse fordres i medfør

or affirmation is required, such oath or affirmation may be administered. A consular officer may also perform these functions in connexion with documents required by a national of the sending State for use elsewhere than in that State, but it is understood that this provision involves no obligation on the authorities of the receiving State to recognise the validity of such notarial and other acts, referred to in this paragraph, performed by a consular officer in connexion with documents required under the law of the receiving State.

PART VI

Estates and Transfers of Property

ARTICLE 21

(1) Where a deceased person leaves property in a territory and a legal or equitable interest in such property (for instance, as a beneficiary under a will or as an executor or as a creditor of the estate or in the event of an intestacy) is held or claimed by a national of the sending State who is neither resident nor legally represented in that territory, a consular officer within whose district or within the district of whose superintending consular officer, or head of post, as the case may be, the estate of the deceased person is being administered or, if no administration has been instituted, the property is situated, shall have the right to represent such national as regards his interests in the estate or property as if valid powers of attorney had been executed by him in favour of the consular officer. If subsequently such national becomes legally represented in the territory, the position of the consular officer shall be as if he previously had a power of attorney from the national which has ceased to be operative as from the date when the consular officer is informed that such national is otherwise legally represented or, in any case where a grant has already been made in favour of the consular officer in accordance with the provisions of this Article, as from the date when a further grant is made to that national on his own application or on the application of his legal representative.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall apply whatever the nationality of the deceased person and irrespective of the place of his death.

(3) Where a consular officer has a right of representation under paragraph (1) of this Article, he shall have the right to take steps for the protection and preservation of the interests of the person whom he is entitled to represent. He shall likewise have the right to take possession of the estate or the property to the same extent as if he were the duly appointed attorney of the person whose interests he represents, unless another person, having equal or prior rights, has taken the necessary steps to assume possession thereof. If under the law of the territory a grant of representation or order of a court is necessary for the purpose of enabling the consular officer so to protect or to take possession of the property, any grant or order which would have been made on the application of the duly appointed

af udsenderstatens lovgivning kan en sådan bekræftelse afgives for en konsularembudsmand. Denne kan ligeledes udføre disse handlinger i forbindelse med aktstykker, som en statsborger i udsenderstaten behøver til brug uden for denne stat, men denne bestemmelse indebærer ikke nogen pligt for modtagerstatens myndigheder til at anerkende gyldigheden af sådanne i dette stykke omhandlede notariale eller andre handlinger, som er udført af en konsularembudsmand i forbindelse med aktstykker, der kræves ifølge modtagerstatens lovgivning.

KAPITEL VI

Dødsboer og deres behandling

ARTIKEL 21

1. Hvis en afdød person efterlader sig formuegenstande inden for et territorium og en statsborger i udsenderstaten, som hverken er bosat eller lovligt repræsenteret inden for territoriet, har eller gør krav på at have en ret til efterladenskaberne (f. eks. i egenskab af testamentsarving, eksekutor, kreditor eller arving efter loven), skal konsularembudsmanden, i hvis distrikt eller i hvis overordnede konsularembudsmands, respektive konsulære repræsentationschefs distrikt afdødes bo behandles, eller—hvis bobehandling ikke er indledt—afdødes formuegenstande befinder sig, være berettiget til at repræsentere en sådan statsborger med hensyn til dennes interesser i boet eller formuegenstandene, som om statsborgeren havde udstedt gyldig fuldmagt til konsularembudsmanden. Hvis en sådan statsborger senere bliver lovligt repræsenteret inden for territoriet, skal konsularembudsmanden være stillet, som om han tidligere fra statsborgeren havde haft en fuldmagt, som bliver uvirksom fra det tidspunkt, da konsularembudsmanden underrettes om, at statsborgeren på anden måde er lovligt repræsenteret eller—såfremt konsularembudsmanden allerede måtte have fået en bemyndigelse i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel—fra det tidspunkt, da en ny bemyndigelse udstedes til den pågældende statsborger på hans egen eller hans lovligt repræsenterants derom fremsatte begæring.

2. Bestemmelserne i denne artikels stk. 1 skal gælde uanset afdødes statsborgerforhold og uden hensyn til, hvor dødsfaldet skete.

3. Hvis en konsularembudsmand har ret til at repræsentere en person i medfør af denne artikels stk. 1, skal han have ret til at træffe foranstaltninger til beskyttelse og bevarelse af den persons interesser, som han er berettiget til at repræsentere. Han skal ligeledes være berettiget til at tage boet eller formuegenstandene i besiddelse i samme omfang, som om han havde været behørigt befuldmægtiget dertil af den person, hvis interesser han varetager, medmindre en anden person med tilsvarende eller bedre ret har truffet fornøden foranstaltning til at tage boet eller formuegenstandene i besiddelse. Hvis der i medfør af territoriets lovgivning fordres en bemyndigelse eller retsafgørelse for at sætte konsularembudsmanden i stand til at beskytte formuegenstandene eller tage disse i besiddelse, skal enhver sådan

attorney of the person whose interests are represented by the consular officer shall be made on the application of the consular officer. On *prima facie* evidence of the necessity for the immediate protection and preservation of the estate and of the existence of persons with an interest which the consular officer has a right to represent, the court shall, if satisfied as to such necessity, make a provisional grant or order in favour of the consular officer, limited to the protecting and preserving of the estate, until such time as a further grant of representation is made.

(4) (a) If under the law of the territory a grant of representation by a court (or, where a grant has already been made in accordance with paragraph (3) of this Article, a further grant) is necessary for the full administration of the estate, the consular officer, subject to the provisions of sub-paragraphs (b) and (c) of this paragraph, shall have the same right to apply for and to obtain a grant on his application as the duly appointed attorney of the person whose interests he represents.

(b) The court may, if it thinks fit, postpone the making of a grant on the application of the consular officer for such time as it deems necessary to enable the person represented by the consular officer to be informed and to decide whether he desires to be represented otherwise than by the consular officer.

(c) The court may, if it thinks fit, order a consular officer to furnish reasonable evidence of the receipt of the assets by the beneficiary, or to repay or return those assets to the competent authority or person in the event of his being unable to furnish such evidence or it may order that, the consular officer having otherwise fully administered the estate, the actual transmission of the assets to the beneficiary shall be effected through such other channels as it may direct.

(5) In addition, a consular officer shall be entitled to receive and distribute an estate of small value of a deceased national of the sending State without first obtaining a grant of representation, to the extent that, and subject to the conditions under which, this may be permitted under the law of the territory.

(6) If a national of the sending State dies while travelling in or passing through a territory without being either domiciled or resident in that territory, a consular officer shall be permitted, for the purpose of safeguarding the money and effects in the personal possession of the deceased, to assume immediate custody thereof, subject to the right of the administrative or judicial authorities of the territory to take possession of such money and effects in any case where the interests of justice or the investigation of crime so require. Any right to retain possession or to dispose of such money or effects shall be subject to the law of the territory and to the provisions of the preceding paragraphs of this Article.

(7) If a consular officer exercises the rights referred to in the preceding paragraphs of this Article with regard to an estate he shall to that extent,

bemyndigelse eller retsafgørelse, som ville være blevet givet eller afsagt på begæring af den behørigt befuldmægtigede for den person, hvis interesser varetages af konsularembetsmanden, gives eller afsiges på begæring af konsularembetsmanden. Hvis retten umiddelbart finder det godtgjort, at det er fornødent straks at tage skridt til beskyttelse og bevarelse af boet, samt at der findes personer med rettigheder, som konsularembetsmanden er berettiget til at repræsentere, skal den udfærdige en midlertidig bemyndigelse til konsularembetsmanden, begrænset til beskyttelse og bevarelse af boet, indtil ny bemyndigelse gives.

4. (a) Hvis der i medfør af territoriets lovgivning kræves bemyndigelse fra vedkommende domstol eller (såfremt sådan bemyndigelse allerede foreligger i overensstemmelse med stk. 3) ny bemyndigelse er fornøden til fuldt ud at opgøre boet, skal konsularembetsmanden med den begrænsning, som følger af bestemmelserne i litra (b) og (c) i dette stykke have samme ret til at andrage om og erholde bemyndigelse som en behørigt befuldmægtiget repræsentant for den person, hvis interesser han varetager.

(b) Hvis retten finder anledning dertil, kan den udsætte meddelelsen af den af konsularembetsmanden begærede bemyndigelse i så lang tid som det skønnes nødvendigt for, at den person, som konsularembetsmanden repræsenterer, kan blive underrettet og afgøre, om han ønsker sig repræsenteret på anden måde end ved konsularembetsmanden.

(c) Hvis retten finder anledning dertil, kan den afkræve en konsularembetsmand rimeligt bevis for, at den eller de personer, som efter loven har adkomst til boets midler, har modtaget disse, eller kræve midlerne tilbagebetalt eller tilbagegivet til den kompetente myndighed eller person, hvis embedsmanden ikke er i stand til at fremlægge sådant bevis; endvidere kan retten bestemme, at konsularembetsmanden, når han iøvrigt fuldt ud har opgjort boet, skal foretage selve udbetalingen af boets midler til adkomsthaverne ad sådan anden vej, som retten måtte bestemme.

5. En konsularembetsmand skal endvidere være berettiget til uden forudgående bemyndigelse at modtage og udlodde et bo af ringe værdi efter en afdød statsborger i udsenderstaten i det omfang og på de betingelser, dette måtte være tilladt ifølge territoriets lovgivning.

6. Når en statsborger i udsenderstaten afgår ved døden på rejse inden for eller gennem territoriet uden at være hjemmehørende eller bosat der, skal en konsularembetsmand have adgang til med henblik på at sikre pengemidler og effekter, som måtte være i afdødes personlige besiddelse, omgående at tage disse i sin varetægt, idet han dog herved skal være underkastet territoriets administrative og judicielle myndigheders ret til at tage sådanne pengemidler og effekter i besiddelse, hvor det er påkrævet i retsplejens interesse eller af hensyn til undersøgelsen af forbrydelser. Enhver ret til at tilbageholde eller disponere over sådanne pengemidler eller effekter skal være underkastet territoriets lovgivning samt bestemmelserne i denne artikels foregående stykker.

7. I det omfang en konsularembetsmand udøver de i denne artikels foregående stykker omhandlede rettigheder vedrørende et bo, skal han,

notwithstanding the provisions of paragraph (5) of Article 11 or paragraph (1) of Article 12, be subject to the jurisdiction of the courts of the territory in any proceedings arising in connexion therewith.

(8) Where it is brought to the knowledge of the authorities, administrative or judicial, of the territory that

- (a) there is an estate in the territory with regard to which a consular officer may have a right to represent interests under the preceding paragraphs of this Article; or
- (b) a national of the sending State has died in the territory and it appears that there is not present or represented in that territory any person, other than a public administrator or similar official, entitled to claim administration of any property which the deceased may have left there;

they shall inform the consular officer to this effect.

ARTICLE 22

Without prejudice to the provisions of Article 21, a consular officer may receive, for transmission to a national of the sending State who is not resident in the territory, from a court, agency or person, money or other property to which such national is entitled as a consequence of the death of any person. Such money or property may include, but is not limited to, shares in an estate, payments made pursuant to workmen's compensation laws or any similar laws and the proceeds of life insurance policies. The court, agency or person making the distribution shall not be obliged to transmit such money or property through the consular officer, and the consular officer shall not be obliged to receive such money or property for transmission. If he does receive such money or property, he shall comply with any conditions laid down by such court, agency or person with regard to furnishing reasonable evidence of the receipt of the money or property by the national to whom it is to be transmitted and with regard to returning the money or property in the event of his being unable to furnish such evidence.

ARTICLE 23

Money or other property may be paid, delivered or transferred to a consular officer, pursuant to the provisions of Articles 21 and 22, only to the extent that, and subject to the conditions under which, payment, delivery or transfer to the person whom the consular officer represents or on whose behalf he receives the money or property would be permitted under the laws and regulations of the receiving State. The consular officer shall acquire no greater rights in respect of any such money or property than the

uanset bestemmelserne i artikel 11, stk. 5, eller artikel 12, stk. 1, være underkastet territoriets domstoles jurisdiktion i alle sager, der måtte opstå i forbindelse dermed.

8. Hvis territoriets administrative eller judicielle myndigheder får kendskab til, at

- (a) der inden for territoriet findes et bo, med hensyn til hvilket en konsularembudsmand kan være berettiget til at repræsentere interesser i medfør af denne artikels foregående stykker: eller
- (b) en statsborger i udsenderstaten er afgået ved døden inden for territoriet, og det af omstændighederne fremgår, at der ikke inden for dette territorium findes eller er repræsenteret nogen person bortset fra en offentlig skiftemyndighed eller en embedsmand med tilsvarende bemyndigelse, der er berettiget til at påtage sig administrationen af de formuegenstande, som afdøde måtte have efterladt dør;

skal de underrette konsularembudsmanden derom.

ARTIKEL 22

Uden at bestemmelserne i artikel 21 berøres heraf, kan en konsularembudsmand til videreforsendelse til en statsborger i udsenderstaten, som ikke er bosat inden for territoriet, fra en domstol, institution eller person modtage pengemidler eller andre formuegenstande, som en sådan statsborger har krav på som følge af en persons død. Sådanne pengemidler eller formuegenstande kan omfatte—men er ikke begrænset til—andele i et bo, ydelser i henhold til lovgivning om arbejderulykkesforsikring eller lignende love og provenuer af livsforsikringspolicer. Den domstol, institution eller person, som foretager udbetalingen, er ikke pligtig til at fremsende sådanne pengemidler eller formuegenstande gennem konsularembudsmanden og denne har ikke pligt til at modtage sådanne pengemidler eller formuegenstande til fremsendelse. Såfremt han modtager sådanne midler eller formuegenstande, skal han opfylde de betingelser, som den pågældende domstol, institution eller person måtte fastsætte med hensyn til fremlæggelse af rimelig dokumentation for, at den statsborger, til hvem pengemidlerne eller formuegenstandene skal fremsendes, har modtaget disse, eller for midlernes eller formuegenstandenes tilbagegivelse, hvis han ikke kan fremlægge et sådant bevis.

ARTIKEL 23

Udbetaling, udlevering eller overførsel af pengemidler eller andre formuegenstande til en konsularembudsmand i medfør af bestemmelserne i artikel 21 og 22 kan kun finde sted i det omfang og på de betingelser, hvorunder udbetaling, udlevering eller overførsel i henhold til modtagerstatens love og bestemmelser ville være tilladt til den person, som konsularembudsmanden repræsenterer, eller på hvis vegne han modtager pengemidlerne eller formuegenstandene. Konsularembudsmanden skal ikke

person whom he represents or on whose behalf he receives the money or property would have acquired, if the money or property had been paid, delivered or transferred to such person directly.

PART VII

Shipping

ARTICLE 24

(1) When a vessel of the sending State visits a port (which includes any place to which a vessel may come) in the receiving State, the master and members of the crew of the vessel shall be permitted to communicate with the appropriate consular officer.

(2) The consular officer shall be permitted freely to perform the duties set out in Article 25 without interference on the part of the authorities of the territory, and for the purpose of performing any of these duties, may, accompanied, if he so desires, by a member or members of his staff, proceed personally on board the vessel after she has received *pratique*.

(3) In connexion with the performance of these duties the master and appropriate members of the crew may proceed to the consulate, unless the authorities of the territory shall object on the ground that it would not be practicable for the master and members of the crew concerned to rejoin the vessel before her departure. In the event of such objection being made, the authorities of the territory shall immediately inform the consular officer.

(4) The consular officer may invoke the assistance of the authorities of the territory in any matter pertaining to the performance of these duties, and they shall give the requisite assistance, unless they have special reasons which would fully warrant refusing it in a particular case.

ARTICLE 25

(1) A consular officer may question the master or any member of the crew, examine the vessel's papers, take statements with regard to the vessel's voyage and her destination and generally facilitate the entry and departure of the vessel.

(2) A consular officer or a consular employee may appear with the master or any member of the crew before the local authorities and courts, may lend his aid (including, where necessary, arranging for legal assistance) and may act as interpreter in matters between them and these authorities. These rights may be withheld only in cases where questions of national security are involved.

(3) Without prejudice to any right which the judicial authorities of the territory may possess to take jurisdiction in accordance with the provisions of paragraph (1) of Article 27, a consular officer may decide disputes between

opnå større rettigheder med hensyn til sådanne pengemidler eller formuegenstande end den person, han repræsenterer, eller på hvis vegne han modtager pengemidlerne eller formuegenstandene, ville have opnået, såfremt pengemidlerne eller formuegenstandene var blevet udbetalt, udleveret eller overført direkte til denne person.

KAPITEL VII

Søfart

ARTIKEL 24

1. Når et i udsenderstaten hjemmehørende skib anløber en havn (herunder ethvert sted, hvor et skib kan lægge ind) i modtagerstaten, skal det være skibets fører og dets besætningsmedlemmer tilladt at træde i forbindelse med vedkommende konsularembudsmand.

2. Konsularembudsmanden skal frit kunne varetage de i artikel 25 opregnede pligter uden indblanding fra territoriets myndigheder og kan med henblik på sin varetagelse af disse pligter personligt—eventuelt ledsaget af et eller flere medlemmer af sit personale—gå om bord i skibet, efter at dette er blevet indklareret.

3. I forbindelse med varetagelsen af disse pligter kan skibsføreren og vedkommende besætningsmedlemmer begive sig til konsulatet, medmindre territoriets myndigheder gør indsigelse herimod med den begrundelse, at skibsføreren og de pågældende besætningsmedlemmer ikke vil kunne nå tilbage til skibet før dets afgang. Såfremt en sådan indsigelse gøres, skal territoriets myndigheder uopholdelig underrette vedkommende konsularembudsmand derom.

4. Konsularembudsmanden kan påkalde territoriets myndigheders bistand i enhver sag, som angår varetagelsen af disse pligter, og de skal yde den fornødne bistand, medmindre der i det enkelte tilfælde foreligger særlige grunde, som gør det fuldt ud berettiget at afslå en anmodning om bistand.

ARTIKEL 25

1. En konsularembudsmand kan foretage afhøring af skibsføreren eller ethvert besætningsmedlem, undersøge skibspapirerne, optage forklaringer vedrørende skibets rejse og bestemmelsessted samt i almindelighed foretage det fornødne til lettelse af skibets ankomst og afgang.

2. En konsularembudsmand eller konsulatsfunktionær kan sammen med skibsføreren eller ethvert besætningsmedlem give møde for de stedlige myndigheder og domstole, yde bistand (herunder om fornødent drage omsorg for juridisk bistand) og optræde som tolk i sager dem og disse myndigheder imellem. Disse rettigheder kan kun nægtes i tilfælde, som berører statens sikkerhed.

3. Med forbehold af de jurisdiktionsbeføjelser, som territoriets judicielle myndigheder måtte besidde i medfør af artikel 27, stk. 1, kan en konsularembudsmand afgøre tvistigheder mellem fører og ethvert besætnings-

the master and any member of the crew, including disputes as to wages or any contract of service, arrange for the engagement and discharge of the master or any member of the crew and take measures for the preservation of good order and discipline on the vessel.

(4) A consular officer may, where necessary, make arrangements for the treatment in a hospital and for the repatriation of the master or any member of the crew of the vessel.

(5) A consular officer may receive, draw up or execute any declaration, transfer or other document prescribed by the law of the sending State in connexion with

- (a) the transfer to or the removal from the register of the sending State of any vessel; or
- (b) the transfer from one owner to another of any vessel on that register; or
- (c) the registration of any mortgage or charge on such a vessel; or
- (d) the loss of, or average in relation to, such a vessel.

(6) In addition, a consular officer may take other measures for the enforcement of the shipping law of the sending State.

ARTICLE 26

(1) If a member of the crew of a vessel of the sending State deserts in a port of the receiving State, the administrative and judicial authorities of the territory shall, at the request of a consular officer, aid in apprehending the deserter and, on proof of the desertion, detain him and order him to be conveyed on board the vessel or delivered to the master or owner thereof, or his agent, to be so conveyed.

(2) The authorities of the territory shall not, however, be obliged to take action as contemplated in paragraph (1) of this Article in respect of a seaman

- (a) who is a national of the receiving State; or
- (b) in whose case there is reasonable cause for believing that his life or liberty will be endangered, for reasons of race, nationality, political opinion or religion, in any country to which the vessel is likely to go.

(3) The said authorities shall, moreover, be entitled to suspend such action if the deserter is accused or has been convicted of an offence (other than the desertion) which is cognisable under the law of the territory, until such time as he has been tried and, if convicted, has undergone any punishment which may have been awarded to him for that offence.

ARTICLE 27

(1) The judicial authorities of the territory shall not entertain civil proceedings arising out of any dispute between the master and any member of the crew of a vessel of the sending State as to wages or any contract of

medlem, bl. a. om hyre eller tjenestekontrakter, træffe foranstaltning til på- og afmønstring af fører eller ethvert besætningsmedlem samt tage skridt til opretholdelse af orden og disciplin ombord.

4. En konsularembudsmand kan om fornødent træffe foranstaltning til hospitalsbehandling og hjemsendelse af skibets fører eller ethvert besætningsmedlem.

5. En konsularembudsmand kan modtage, udfærdige eller udstede enhver erklæring, ethvert overdragelsesdokument eller andet aktstykke, som af udsenderstatens lovgivning er foreskrevet i forbindelse med

- (a) et skibs overførsel til eller slettelse af udsenderstatens skibsregister, eller
- (b) overdragelse af et i nævnte register indført skib fra én ejer til en anden, eller
- (c) registrering af enhver pantehæftelse eller anden hæftelse på et sådant skib, eller
- (d) et sådant skibs forlis eller havari.

6. Endvidere kan en konsularembudsmand træffe andre foranstaltninger til håndhævelse af udsenderstatens søfartslove.

ARTIKEL 26

1. Hvis et besætningsmedlem på et i udsenderstaten hjemmehørende skib rømmer i en af modtagerstatens havne, skal territoriets administrative og judicielle myndigheder på begæring af en konsularembudsmand yde bistand til pågribelsen af rømningsmanden og, når rømningen er bevist, anholde ham og beordre ham bragt om bord i skibet eller overgivet til dettes fører, ejer eller dennes repræsentant med henblik på ombordbringelse.

2. Territoriets myndigheder skal dog ikke være forpligtede til at træffe de i denne artikels stk. 1 omhandlede foranstaltninger for så vidt angår en sømand,

- (a) der er statsborger i modtagerstaten, eller
- (b) hvis der findes rimelig grund til at antage, at hans liv eller frihed vil blive bragt i fare på grund af race, nationalitet, politisk anskuelse eller religion i noget land, som skibet formenes at skulle anløbe.

3. Hvis rømningsmanden er tiltalt eller dømt for en lovovertrædelse (bortset fra rømningen), på hvilken territoriets lovgivning finder anvendelse, skal dettes myndigheder endvidere være berettigede til at udsætte de nævnte foranstaltninger, indtil retsforfølgning er tilendebragt, og han i tilfælde af domsfældelse har udstået den straf, som han måtte være blevet idømt for den pågældende lovovertrædelse.

ARTIKEL 27

1. Territoriets judicielle myndigheder skal ikke kunne behandle civile sager, der vedrører tvistigheder mellem skibsføreren og besætningsmedlemmer på et i udsenderstaten hjemmehørende skib angående hyre eller tjenestekon-

service, unless the appropriate consular officer shall have been notified of the proceedings and shall not have raised objection.

(2) Except at the request or with the consent of the consular officer, the judicial authorities of the territory shall not entertain prosecutions in respect of offences committed on board the vessel except

- (a) offences by or against any person other than the master or any member of the crew or by or against any national of the receiving State; or
- (b) offences involving the tranquillity or safety of the port or the law of the territory regarding public health, immigration, the safety of life at sea, customs or any similar matter; or
- (c) offences falling within the definition of a grave offence as set out in paragraph (9) of Article 2; or
- (d) offences where the prosecution is instituted by a private person.

(3) The administrative authorities of the territory shall not intervene in relation to any matter occurring on board the vessel except

- (a) where a person has been charged with having committed on board an offence in respect of which the judicial authorities of the territory may, in conformity with sub-paragraphs (a), (b) or (c) of paragraph (2) of this Article, entertain a prosecution, or where there is reasonable cause for believing that such an offence is about to be, or is being or has been committed on board; or
- (b) where they are entitled to intervene in conformity with paragraph (4) of this Article, or where a person (other than a member of the crew) is detained on board against his will; or
- (c) for the purpose of taking any action or making any examination which they consider necessary in relation to any of the matters specified in sub-paragraph (b) of paragraph (2) of this Article; or
- (d) at the request or with the consent of a consular officer.

(4) The authorities of the territory shall not treat as unlawful the detention in custody on the vessel of a member of the crew for disciplinary offences, except where

- (a) his detention is unlawful under the law of the sending State or is accompanied by unjustifiable severity or inhumanity; or
- (b) there is reasonable cause for believing that his life or liberty will be endangered, for reasons of race, nationality, political opinion or religion, in any country to which the vessel is likely to go.

(5) If, for the purpose of taking action in accordance with the foregoing provisions of this Article, it is the intention of the authorities of the territory to arrest or question any person or to seize any property or to institute any formal enquiry on board the vessel, the master or other officer acting on his behalf shall be given an opportunity to inform a consular officer and, unless this is impossible on account of the urgency of the matter, to inform him in such time as to enable the consular officer, or his representative, to be

trakter, medmindre vedkommende konsularembudsmand er blevet underrettet om sagen og ikke har rejst indvending derimod.

2. Territoriets judicielle myndigheder skal kun på begæring eller med samtykke af konsularembudsmanden kunne indlede retsforfølgning for lovovertrædelser, der er begået om bord i skibet, medmindre det drejer sig om

- (a) lovovertrædelser begået af eller imod andre personer end skibsføreren eller et besætningsmedlem, eller af eller imod en statsborger i modtagerstaten, eller
- (b) lovovertrædelser, der berører roen eller sikkerheden i havnen eller territoriets lovgivning om offentlig sundhed, indvandring, sikkerheden til søs, told eller lignende, eller
- (c) lovovertrædelser, der har karakter af grove forbrydelser af den i artikel 2, stk. 9 definerede art, eller
- (d) lovovertrædelser, for hvilke retsforfølgning indledes af en privat person.

3. Territoriets administrative myndigheder skal ikke kunne skride ind i anledning af hændelser om bord i skibet, undtagen

- (a) når en person sigtes for om bord at have begået en lovovertrædelse, som i henhold til denne artikels stk. 2, litra (a), (b) eller (c), kan retsforfølges for territoriets judicielle myndigheder, eller når der er rimelig grund til at antage, at en sådan lovovertrædelse er umiddelbart forestående, er ved at blive eller er blevet begået om bord, eller
- (b) når de er berettigede til at skride ind i medfør af denne artikels stk. 4, eller når en person (der ikke tilhører besætningen) tilbageholdes om bord mod sin vilje, eller
- (c) for at træffe en foranstaltning eller foretage en undersøgelse, som de anser for nødvendig med hensyn til et af de i denne artikels stk. 2, litra (b) nævnte forhold, eller
- (d) på begæring af en konsularembudsmand eller med hans samtykke.

4. Territoriets myndigheder skal ikke behandle det forhold som ulovligt, at et besætningsmedlem holdes i forvaring om bord for disciplinære forseelser, undtagen når

- (a) hans tilbageholdelse ifølge udsenderstatens lovgivning er ulovlig eller foretages med uforsvarlig strengthed eller umenneskelighed, eller
- (b) der er rimelig grund til at antage, at hans live eller frihed vil blive bragt i fare på grund af race, nationalitet, politisk anskuelse eller religion i noget land, som skibet formenes at skulle anløbe.

5. Hvis territoriets myndigheder med henblik på foranstaltninger i henhold til denne artikels foranstående bestemmelser agter at anholde eller forhøre nogen person eller at beslaglægge formuegenstande eller foretage en anden lovlig efterforskning om bord i skibet, skal der gives skibsføreren eller den officer, som optræder på hans vegne, lejlighed til at underrette en konsularembudsmand og til—medmindre dette er umuligt på grund af sagens hastende karakter—at underrette ham så betids, at han eller hans

present. If the consular officer has not been present or represented, he shall be entitled, on his request, to receive from the authorities of the territory full information with regard to what has taken place. The provisions of this paragraph shall not, however, apply to any routine examination by the authorities of the territory with regard to public health, immigration or customs nor to the detention of the vessel or of any portion of her cargo arising out of civil proceedings in the courts of the territory.

ARTICLE 28

(1) Provided that the master of the vessel consents, a consular officer shall have the right to inspect a vessel of any flag destined to a port of the sending State, in order to enable him to procure the necessary information to prepare and execute such documents as may be required by the law of the sending State as a condition of entry of such vessel into its ports and to furnish the competent authorities of that State with such information with regard to sanitary or other matters as the said authorities may require.

(2) In exercising the rights set out in this Article the consular officer shall act with all possible despatch.

ARTICLE 29

(1) If a vessel of the sending State is wrecked in the receiving State, the appropriate consular officer shall be informed as soon as possible by the competent authorities of the territory of the occurrence of the wreck.

(2) The competent authorities of the territory shall take all practicable measures for the preservation of the wrecked vessel, of the lives of persons on board, of the cargo and of other property on board and for the prevention and suppression of plunder or disorder on the vessel. These measures shall also extend to articles belonging to the vessel or forming part of her cargo which have become separated from the vessel.

(3) If the vessel is wrecked within a port or constitutes a navigational hazard within the internal or territorial waters of the receiving State, the authorities of the territory may order any measures to be taken which they consider necessary with a view to avoiding any damage that might otherwise be caused by the vessel to the port facilities or to other vessels.

(4) If neither the owner of the wrecked vessel, his agent (or the underwriters concerned) nor the master is in a position to make arrangements, the consular officer shall be deemed to be authorised to make, as agent for the owner, the same arrangements as the owner himself could have made, if he had been present, for the disposal of the vessel in conformity with the law of the territory.

(5) No customs duties (including other duties imposed upon or by reason of the importation of goods into the territory) shall be levied by the authorities of the territory on the cargo, stores, equipment and fittings, or articles, carried by or forming part of the wrecked vessel, unless they are

repræsentant kan være til stede. Har konsularembetsmanden ikke været til stede eller været repræsenteret, skal han være berettiget til fra territoriets myndigheder at begære udtømmende oplysninger om det passerede. Bestemmelserne i dette stykke skal dog hverken finde anvendelse på de sædvanlige undersøgelser, der af territoriets myndigheder foretages vedrørende den offentlige sundhed, indvandring eller toldforhold eller på tilbageholdelse af skibet eller nogen del af dettes ladning som følge af civile retlige søgsmål ved territoriets domstole.

ARTIKEL 28

1. Under forudsætning af skibsførerens samtykke skal en konsularembetsmand være berettiget til at inspicere et skib af en hvilken som helst nationalitet, som skal anløbe en havn i udsenderstaten, med det formål at indhente de nødvendige oplysninger til udfærdigelse og udstedelse af sådanne dokumenter, som i medfør af udsenderstatens lovgivning måtte betinge, at det pågældende skib kan anløbe dens havne, og til at meddele udsenderstatens kompetente myndigheder sådanne oplysninger om sanitære eller andre forhold, som disse måtte kræve.

2. Under udøvelsen af de i denne artikel omhandlede rettigheder skal konsularembetsmanden handle med størst mulig hurtighed.

ARTIKEL 29

1. Hvis et i udsenderstaten hjemmehørende skib lider havari i modtagerstaten, skal vedkommende konsularembetsmand snarest muligt underrettes herom af territoriets kompetente myndigheder.

2. Territoriets kompetente myndigheder skal træffe enhver mulig foranstaltning til bevarelse af det havarerede skib, de ombordværendes liv, skibets ladning og andre formuegenstande om bord samt til forebyggelse og bekæmpelse af plyndring og uroligheder om bord. Disse foranstaltninger skal også omfatte genstande, som tilhører skibet eller udgør en del af dets ladning, og som er blevet adskilt fra skibet.

3. Hvis skibet lider havari i et havneområde eller er til fare for sejladsen i modtagerstatens indre farvande eller søterritorium, kan territoriets myndigheder beordre enhver foranstaltning truffet, som de anser for nødvendig for at undgå enhver skade, som skibet ellers måtte kunne forvolde på havneanlæg eller andre skibe.

4. Hvis et havareret skibs reder, dennes repræsentant (eller vedkommende forsikrer) eller skibsføreren ikke er i stand til at foretage det fornødne, skal konsularembetsmanden anses for at være bemyndiget til som rederens repræsentant at træffe de samme dispositioner, som rederen selv i overensstemmelse med territoriets lovgivning ville kunne have truffet over skibet, hvis han havde været til stede.

5. Ingen toldafgifter (eller andre afgifter som pålægges for eller i anledning af varers indførsel til territoriet) skal opkræves af territoriets myndigheder for ladning, forråd, udstyr og tilbehør eller genstande, som medføres eller udgør en del af det havarerede skib, medmindre ilandbringelse

brought ashore for use or consumption in the territory. The authorities of the territory, however, if they think fit, may require security for the protection of the revenue in relation to such goods.

(6) No charges (other than customs duties, when they are leviable in accordance with paragraph (5) of this Article) shall be levied by the authorities of the territory in connexion with the wrecked vessel, her cargo or other property on board, other than charges of the same kind and amount as would be levied in similar circumstances upon or in connexion with vessels of the receiving State.

(7) If a vessel of the sending State should be compelled, by weather or by accident, to take shelter in a port of the receiving State, the master shall be permitted to refit therein, to procure the necessary stores and to put to sea again. In any such case, no charges shall be levied other than charges of the same kind and amount as would be leviable in similar circumstances in respect of a vessel of the receiving State. However, if it should be necessary to dispose of the cargo or part thereof, in order to defray the expenses of the vessel, any such transaction shall be subject to the regulations of the territory in regard to the payment of any charges which may be leviable in connexion therewith.

ARTICLE 30

Where any articles belonging to or forming part of a wrecked vessel of any flag (not being a vessel of the receiving State) or belonging to or forming part of the cargo of any such vessel are found on or near the coast of the receiving State or are brought into any port of that State, the appropriate consular officer shall be deemed to be authorised to make, as agent for the owner of the articles, such arrangements relating to the custody and disposal of the articles as the owner himself could have made, if,

- (a) in the case of articles belonging to or forming part of the vessel, the vessel is a vessel of the sending State, or, in the case of cargo, the cargo is owned by nationals of that State; and
- (b) neither the owner of the articles, his agent, the underwriters nor the master of the vessel is in a position to make such arrangements.

ARTICLE 31

(1) The competent authority of the receiving State shall, if the master or a member of the crew of a vessel of that State, being a national of the sending State, dies afloat or ashore in any country, deliver promptly to the appropriate consular officer copies of the accounts which may be received by it with respect to the wages and effects of the deceased master or seaman, together with any particulars at the disposal of the authority likely to facilitate the tracing of persons legally entitled to succeed to the property of the deceased.

(2) In any case where the value of the wages and effects of the deceased master or seaman, together with any other property of his which comes into the control of the competent authority, does not exceed a sum to be fixed by mutual agreement between the High Contracting Parties the competent

sker til anvendelse eller forbrug inden for territoriet. Territoriets myndigheder kan dog, hvis de finder anledning dertil, forlange sikkerhed stillet for eventuelle afgifter i forbindelse med sådanne varer.

6. Ingen afgifter (bortset fra sådanne toldafgifter, som kan opkræves i medfør af denne artikels stk. 5 kan opkræves af territoriets myndigheder i forbindelse med et havareret skib, dets ladning eller andre ombordværende formuegenstande ud over afgifter af samme art og størrelse som dem, der under lignende forhold ville blive opkrævet for eller i forbindelse med skibe hjemmehørende i modtagerstaten.

7. Hvis et i udsenderstaten hjemmehørende skib på grund af vejrforhold eller ulykkestilfælde må søge ly i en af modtagerstatens havne, skal det være skibsføreren tilladt at foretage reparationer og tilvejebringe fornøden proviant i havnen og stikke til søs påny. I sådanne tilfælde skal der ikke opkræves afgifter af anden art og størrelse end dem, der under lignende forhold ville blive afkrævet et i modtagerstaten hjemmehørende skib. Hvis det viser sig nødvendigt at afhænde ladningen eller en del af denne til dækning af skibsudgifter, skal enhver sådan transaktion dog være underkastet territoriets bestemmelser om betaling af afgifter, som måtte kunne pålægges i forbindelse hermed.

ARTIKEL 30

Når genstande, som hører til eller udgør dele af et havareret skib, som er hjemmehørende i en anden stat end modtagerstaten, eller som hører til eller udgør dele af et sådant skibs ladning, bliver fundet på eller nær ved modtagerstatens kyst eller indbringes til en af dennes havne, skal vedkommende konsularembudsmand anses for bemyndiget til som repræsentant for ejeren af genstandene at træffe sådanne foranstaltninger, som ejeren selv ville kunne have truffet til at tage vare på og disponere over disse, forudsat,

- (a) for så vidt angår genstande hørende til eller udgørende dele af skibet, at dette er hjemmehørende i udsenderstaten, eller for så vidt angår ladningen, at denne tilhører statsborgere i den nævnte stat; samt
- (b) at hverken ejeren af genstandene, hans repræsentant, forsikreren eller skibsføreren er i stand til at træffe sådanne foranstaltninger.

ARTIKEL 31

1. Hvis en statsborger i udsenderstaten som fører eller besætningsmedlem på et i modtagerstaten hjemmehørende skib afgår ved døden til søs eller til lands i et hvilket som helst land, skal modtagerstatens kompetente myndighed ufortøvet tilstille vedkommende konsularembudsmand genparter af de opgørelser, som måtte være modtaget vedrørende den afdøde skibsførers eller sømands hyre og ejendele, tillige med sådanne oplysninger, som den pågældende myndighed måtte besidde, og som må påregnes at kunne lette efterforskningen af afdødes arvinger.

2. Når værdien af den afdøde skibsførers eller sømands hyre og ejendele og øvrige ham tilhørende formuegenstande, der kommer i den kompetente myndigheds varetægt, ikke overstiger et beløb, som vil være at fastsætte ved gensidig aftale mellem de Høje Kontraherende Parter, skal denne myndighed

authority shall deliver the wages, effects and property under its control of the deceased master or seaman to the consular officer. However, the competent authority shall have the right, before so delivering them, to satisfy itself that there is some person resident in the sending State entitled to succeed to the property of the deceased, otherwise than as a creditor, and to meet out of the master's or seaman's assets under its control any claim against his estate of any person resident elsewhere than in the sending State which it considers to be legally due. Any claim against the estate of the deceased master or seaman which is received by that authority after delivery shall be referred to the competent authority of the sending State.

(3) In any case where the competent authority does not deliver to the consular officer the wages and effects and other property under its control of a deceased master or seaman, when the conditions for this purpose stated in paragraph (2) of this Article are fulfilled, the competent authority shall, before delivering the assets to any person considered to be entitled to succeed to the property of the deceased, give notice to the consular officer of its intention, stating the person to whom it is proposed to deliver them, in order to give the consular officer a reasonable opportunity to furnish information which may be relevant for the final decision as to the person entitled to receive the property or as to the existence of other claims on the estate of which the competent authority may be unaware.

(4) The provisions of paragraphs (2) and (3) of this Article shall not apply where, a grant of representation from a court in the receiving State being required, the competent authority delivers assets under its control to a person who has obtained such a grant, but in this case it shall promptly inform the consular officer accordingly.

(5) The expression "competent authority" shall denote

(a) in relation to Her Britannic Majesty, the Ministry of Transport; and

(b) in relation to His Majesty The King of Denmark: Ministeriet for handel, håndværk, industri og søfart.

PART VIII

General Provisions

ARTICLE 32

(1) A consular officer, as an official agent of the sending State, shall be entitled to special respect and to the high consideration of all officials of the receiving State with whom he has official intercourse.

(2) In addition, the receiving State shall take all appropriate measures to ensure the protection of the consulates (which term, for the purposes of this paragraph, shall be deemed to include all premises held or occupied by the

udlevere til konsularembetsmanden den afdøde skibsførers eller sømands hyre, ejendele og øvrige formuegenstande, som befinder sig i dens varetægt. Før udleveringen skal den kompetente myndighed dog have ret til at forvise sig om, at der findes en i udsenderstaten bosiddende person, der i anden egenskab end som kreditor har ret til afdødes formuegenstande, samt til af skibsførers eller sømandens i vedkommende myndigheds varetægt beroende aktiver at fyldestgøre enhver fordring, som fremsættes mod boet af en person, som ikke er bosiddende i udsenderstaten, når den kompetente myndighed anser en sådan fordring for retsgyldig. Enhver mod en afdød skibsførers eller sømands bo fremsat fordring, som modtages af denne myndighed, efter at boets midler er udleveret, skal henvises til udsenderstatens kompetente myndighed.

3. Hvis den kompetente myndighed ikke udleverer en afdød skibsførers eller sømands hyre, ejendele og andre formuegenstande, som beror i dens varetægt, til konsularembetsmanden, når betingelserne herfor i henhold til denne artikels stk. 2 er opfyldt, skal myndigheden, før den udleverer boets aktiver til nogen, der anses at have ret til afdødes formuegenstande, underrette konsularembetsmanden om sin hensigt og opgive, til hvem boets aktiver agtes udleveret, således at der gives konsularembetsmanden rimelig mulighed for at fremkomme med oplysninger, som måtte være af betydning for den endelige afgørelse af, hvem der måtte have ret til at modtage formuegenstandene, eller hvorvidt der mod boet består andre krav, som ikke måtte være kommet til den kompetente myndigheds kundskab.

4. Bestemmelserne i denne artikels stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse, når den kompetente myndighed på grundlag af et i modtagerstaten stillet krav om bemyndigelse fra en domstol til at kunne modtage bomidler udleverer sådanne midler i dens varetægt til en således bemyndiget person, men i så fald skal myndigheden ufortøvet underrette konsularembetsmanden derom.

5. "Den kompetente myndighed" betyder

- (a) for så vidt angår Hans Majestæt Kongen af Danmark: Ministeriet for handel, håndværk, industri og søfart,
- (b) for så vidt angår Hendes Britiske Majestæt: The Ministry of Transport.

KAPITEL VIII

Almindelige bestemmelser

ARTIKEL 32

1. En konsularembetsmand skal i sin egenskab af officiel repræsentant for udsenderstaten have krav på særlig hensyntagen og højagtelse fra alle embedsmænd i modtagerstaten, med hvilke han kommer i berøring i tjenesteanliggender.

2. Modtagerstaten skal endvidere træffe alle til beskyttelse af konsulaterne (idet betegnelsen "konsulaterne" i dette stykke omfatter alle lokaler, der af udsenderstaten ejes eller benyttes til hvilket som helst af de

sending State for any of the purposes specified in paragraph (1) of Article 8) and of the lives and safety of all consular personnel (which term, for the purposes of this paragraph, shall be deemed to include all consular officers and employees fulfilling the conditions specified in paragraph (4) of Article 15, together with their wives and families forming part of their households).

ARTICLE 33

The provisions of Articles 17 to 31, specifying the functions which a consular officer may perform, are not exhaustive. A consular officer shall also be permitted in his consular capacity to perform other functions, provided that

(a) they are in accordance with international law or practice relating to consular officers as recognised in the territory; or

(b) they involve no conflict with the law of the territory and the authorities of the territory raise no objection to them.

ARTICLE 34

(1) Subject to the provisions of paragraph (2) of this Article, a consular officer shall be entitled to perform the functions specified in Articles 17 to 31 and 33 only within his own consular district or, in the case of a consular officer to whom the sending State has not allotted a separate consular district, within the district of his superintending consular officer, or head of post, as the case may be.

(2) Upon notification to the receiving State a consular officer may perform consular functions outside his consular district or the district of his superintending consular officer, or head of post, as the case may be, unless the receiving State objects.

(3) It is understood that it is for the sending State to determine whether and to what extent its consular officers shall perform the said functions.

ARTICLE 35

A consular officer may levy the fees prescribed by the sending State for the performance of consular services.

PART IX

Final Provisions

ARTICLE 36

Any dispute which may arise between the High Contracting Parties as to the interpretation or application of any of the provisions of this Convention, together with the Protocols and other ancillary documents appended thereto,

i artikel 8, stk. 1, anførte formål) og af alt konsulatspersonales liv og sikkerhed egnede foranstaltninger. (Betegnelsen „konsulatspersonale“ i dette stykke omfatter alle konsularembetsmænd og konsulatsfunktionærer, der opfylder de i artikel 15, stk. 4, opstillede betingelser, samt deres hustruer og familiemedlemmer, som tilhører deres husstand.)

ARTIKEL 33

Bestemmelserne i artikel 17-31 vedrørende de embedshandlinger, en konsularembetsmand kan udføre, er ikke udtømmende. En konsularembetsmand skal tillige i sin egenskab af konsul kunne udføre andre embedshandlinger, forudsat

- (a) at disse er i overensstemmelse med den for konsularembetsmænd gældende internationale ret eller sædvane, som anerkendes inden for territoriet, eller
- (b) at disse ikke strider mod territoriets lovgivning, og territoriets myndigheder ikke gør indsigelse mod dem.

ARTIKEL 34

1. Med forbehold af bestemmelserne i denne artikels stk. 2 skal en konsularembetsmand kun være berettiget til at udføre de i artikel 17-31 og 33 omhandlede embedshandlinger inden for sit eget konsulatsdistrikt eller, hvis udsenderstaten ikke har tildelt ham et særskilt konsulatsdistrikt, inden for hans overordnede konsularembetsmands eller konsulære repræsentationschefes distrikt.

2. Efter anmeldelse til modtagerstaten kan en konsularembetsmand udføre konsulære embedshandlinger uden for sit konsulatsdistrikt eller hans overordnede konsularembetsmands eller konsulære repræsentationschefes distrikt, medmindre modtagerstaten modsætter sig dette.

3. Det forudsættes, at det tilkommer udsenderstaten at bestemme, om og i hvilket omfang dens konsularembetsmænd skal udføre de nævnte embedshandlinger.

ARTIKEL 35

En konsularembetsmand kan opkræve de af udsenderstaten foreskrevne gebyrer for udførelsen af konsulære forretninger.

KAPITEL IX

Afsluttende bestemmelser .

ARTIKEL 36

Enhver tvist, som måtte opstå mellem de Høje Kontraherende Parter om fortolkningen eller anvendelsen af nogen bestemmelse i denne konvention og de til denne knyttede protokoller og andre vedføjede dokumenter skal på

shall, at the request of either of them, be referred to the International Court of Justice, unless in any particular case the Parties agree to submit the dispute to some other tribunal or to dispose of it by some other form of procedure.

ARTICLE 37

(1) Each High Contracting Party shall, before the entry into force of this Convention, inform the other by notification in writing through the diplomatic channel which parts of its territories are to be regarded as territorial units for the purpose of all or some of the Articles of the Convention, and, in the latter case, for the purpose of which Articles they are to be so regarded.

(2) Either High Contracting Party may, by a further notification or notifications in writing, inform the other of its decision to modify the arrangements previously notified and any such notification shall take effect six months after the date of its receipt by the latter High Contracting Party.

ARTICLE 38

(1) Upon the entry into force of this Convention, the following agreements shall be terminated in respect of the territories to which the Convention applies:

- (a) The Declaration between the United Kingdom and Denmark Relative to the Disposal of the Estates of Deceased Seamen of the Two Nations, signed at London on the 11th of April, 1877;⁽¹⁾ and
- (b) The Agreement between the United Kingdom and Denmark Relative to Merchant Seamen Deserters, signed at London on the 21st of June, 1881⁽²⁾: and
- (c) The Exchange of Notes between the United Kingdom and Denmark of the 28th of September, 1918/the 29th of November, 1920, regarding the extension to consular officers of certain rights in relation to wrecks.⁽³⁾

(2) In addition, in the event of any conflict or discrepancy between the provisions of the Convention and the provisions of any previously concluded agreement in force between the High Contracting Parties, the provisions of the Convention shall prevail and shall be regarded as definitive, in so far as concerns the rights, powers, privileges, exemptions and immunities of the consular officers and employees of each Party in respect of any territory of the other to which the Convention applies.

ARTICLE 39

This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at London. The Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of exchange of the instruments of ratification⁽⁴⁾ and shall continue in force until six months from the date on which either High Contracting Party shall have given to the other notice of termination.

(1) C. 1720.

(2) C. 2985.

(3) "Treaty Series No. 4, (1921)", Cmd. 1223.

(4) The Convention entered into force on March 23, 1963.

begæring af en af parterne henvises til Den mellemfolkelige Domstol, medmindre parterne i det enkelte tilfælde enes om at forelægge tvisten for en anden domstol eller at afgøre den på anden måde.

ARTIKEL 37

1. Forud for denne konventions ikrafttræden skal hver af de Høje Kontraherende Parter ad diplomatisk vej skriftligt underrette den anden part om, hvilke dele af dens territorier, der vil være at betragte som territoriale enheder, for så vidt angår samtlige eller enkelte artikler i denne konvention og i sidstnævnte tilfælde hvilke artikler dette skal gælde.

2. Hver af de Høje Kontraherende Parter kan ved yderligere skriftlig meddelelse eller meddelelser underrette den anden part om sin beslutning om at ændre den tidligere meddelte ordning. En sådan meddelelse skal træde i kraft seks måneder efter den dato, da sidstnævnte Høje Kontraherende Part har modtaget den.

ARTIKEL 38

1. Ved denne konventions ikrafttræden ophører følgende aftaler at have gyldighed for de territorier, på hvilke konventionen finder anvendelse:

- (a) Deklaration mellem Danmark og Det Forenede Kongerige vedrørende behandling af efterladenskaber efter britiske og danske sømænd, undertegnet i London den 11. april 1877, og
- (b) overenskomst mellem Danmark og Det Forenede Kongerige vedrørende gensidig udlevering af rømningsmænd fra handelsskibe, undertegnet i London den 21. juni 1881, og
- (c) noteveksling mellem Danmark og Det Forenede Kongerige af 28. september 1918/29. november 1920 vedrørende visse beføjelser for konsularembudsmand i forbindelse med strandede skibe.

2. I tilfælde af modstrid eller uoverensstemmelse mellem bestemmelserne i denne konvention og bestemmelserne i tidligere afsluttede, bestående overenskomster mellem de Høje Kontraherende Parter, skal de førstnævnte regler bringes i anvendelse og anses som endelige for så vidt angår parternes konsularembudsmands og konsulatsfunktionærs rettigheder, beføjelser, privilegier, fritagelser og immuniteter inden for ethvert af den anden parts territorier, på hvilke konventionen finder anvendelse.

ARTIKEL 39

Denne konvention skal ratificeres, og ratifikationsinstrumenterne skal udveksles i London. Konventionen træder i kraft den tredivte dag efter ratifikationsinstrumenternes udveksling og forbliver i kraft indtil seks måneder fra den dato, da en af de Høje Kontraherende Parter har opsagt den over for den anden part.

IN WITNESS WHEREOF, the above-mentioned Plenipotentiaries have signed this Convention and affixed thereto their seals.

DONE, in duplicate, at Copenhagen, this 27th day of June, 1962, in the English and Danish languages, both texts being equally authoritative.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har ovennævnte befuldmægtigede undertegnet denne konvention og forsynet den med deres segl.

UDFÆRDIGET i to eksemplarer i København den 27. juni 1962, med dansk og engelsk tekst, som begge skal have samme gyldighed.

For Her Britannic Majesty:

For Hendes Britiske Majestæt:

(L.S.)

W. H. MONTAGU-POLLOCK

For His Majesty The King of Denmark:

For Hans Majestæt Kongen af Danmark:

(L.S.)

J. O. KRAG

SCHEDULE

relative to sub-paragraph (a) of paragraph (4) of Article 2

The categories of nationals referred to in sub-paragraph (a) of paragraph (4) of Article 2 are as follows:

- (1) British subjects who are citizens of the United Kingdom and Colonies;
- (2) British subjects who are citizens of the Federation of Rhodesia and Nyasaland;
- (3) British subjects who are citizens of the State of Singapore;
- (4) British subjects who, being citizens of the Irish Republic, have made a claim to retain the status of a British subject under Section 2 of the British Nationality Act, 1948;
- (5) Persons who, under Section 13 (1) of the British Nationality Act, 1948, are British subjects without citizenship;
- (6) Persons who are British protected persons as defined by the British Protectorates, Protected States and Protected Persons Order in Council, 1949, as subsequently amended.

TILLÆG

vedrørende artikel 2, stk. 4, litra (a)

De i artikel 2, stk. 4, litra (a) omhandlede kategorier af statsborgere er:

- (1) britiske undersåtter, som er statsborgere i Det Forenede Kongerige og dets kolonier,
- (2) britiske undersåtter, som er statsborgere i "Federation of Rhodesia and Nyasaland",
- (3) britiske undersåtter, som er statsborgere i "State of Singapore",
- (4) britiske undersåtter, der som statsborgere i Den Irske Republik har fremsat begæring om at beholde deres britiske status i medfør af § 2 i "British Nationality Act, 1948",
- (5) personer, der i medfør af § 13, stk. 1, i "British Nationality Act, 1948" er britiske undersåtter uden statsborgerskab,
- (6) personer, der er "British protected persons" således som dette begreb er defineret i "British Protectorates, Protected States and Protected Persons Order in Council, 1949", med senere ændringer.

FIRST PROTOCOL OF SIGNATURE

At the time of signing the Consular Convention of this day's date between the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Kingdom of Denmark, the undersigned, being duly authorised thereto, declare as follows:

The High Contracting Parties wish to place on record that in their view the following principles are applicable to consulates and consular officers under the general law of nations in the event of war or of the rupture of diplomatic relations:

(1) In the event of war or of the rupture of relations between two States, either State shall be entitled to demand the closure of all or any of the consulates of the other State in its territory. It shall also be entitled to close all or any such consulates of the latter State as are situated in any territory of a third State which comes under its military occupation.

(2) In the event of the closure of all or any of the consulates of one State in the territory of another State or in any territory of a third State which comes under the military occupation of the latter State, the consular officers (including honorary consular officers) and consular employees concerned of the former State who are nationals of that State and are not nationals of the latter State, provided that their names have been duly notified through the appropriate channel, together with all members of their families shall be given reasonable time and proper facilities to leave the territory for their own country. They shall be afforded considerate treatment and protection until the moment of their departure, which shall take place within a reasonable period, and they shall be permitted to take with them their archives and official papers, together with their personal effects and furniture or, if they so prefer, to deposit such documents and articles in safe custody in the territory. In either case their archives and official papers shall be inviolable and all practicable steps shall be taken to safeguard their personal effects and furniture.

FØRSTE UNDERTEGNELESPROTOKOL

Ved undertegnelsen af konsularkonventionen af dags dato mellem Kongeriget Danmark og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland erklærer undertegnede dertil behørigt befuldmægtigede:

De Høje Kontraherende Parter ønsker at fastslå, at følgende principper efter deres opfattelse i henhold til de almindelige folkeretlige regler finder anvendelse på konsulater og konsularembedsmænd i tilfælde af krig eller afbrydelse af diplomatiske forbindelser:

1. I tilfælde af krig eller afbrydelse af forbindelserne mellem to stater skal hver af disse kunne kræve lukning af samtlige eller enkelte af den anden stats konsulater inden for dens territorium. Den ene stat skal også være berettiget til at lukke samtlige eller enkelte af den anden stats konsulater, som er beliggende inden for et territorium tilhørende en tredje stat, der kommer under militær besættelse af førstnævnte stat.

2. I tilfælde af lukning af samtlige eller enkelte af en stats konsulater inden for en anden stats territorium eller inden for et territorium tilhørende en tredje stat, der kommer under militær besættelse af den anden stat, skal den førstnævnte stats heraf berørte konsularembedsmænd (herunder honorære konsularembedsmænd) og konsulatsfunktionærer, som er statsborgere i denne stat og ikke er statsborgere i sidstnævnte stat—forudsat at deres navne er blevet behørigt anmeldt gennem de dertil bestemte kanaler tilligemed alle deres familiemedlemmer—tilstedes rimelig tid og passende lejlighed til at afrejse fra territoriet til deres eget land. De skal nyde hensynsfuld behandling og beskyttelse indtil tidspunktet for deres afrejse, der skal finde sted inden for et rimeligt tidsrum, og det skal tillades dem at medtage deres arkiver og tjenstlige dokumenter tilligemed deres personlige effekter og indbo eller at deponere sådanne dokumenter og genstande i sikker forvaring inden for territoriet, såfremt de måtte foretrække dette. I begge tilfælde skal deres arkiver og tjenstlige dokumenter være ukrænkelige, og alle mulige skridt skal tages for at sikre deres personlige effekter og indbo.

IN WITNESS WHEREOF, the respective Plenipotentiaries have signed this Protocol.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de respektive befuldmægtigede undertegnet denne protokol.

DONE, in duplicate, at Copenhagen, this 27th day of June, 1962, in the English and Danish languages, both texts being equally authoritative.

UDFÆRDIGET i to eksemplarer i København den 27. juni 1962, med dansk og engelsk tekst, som begge skal have samme gyldighed.

For Her Britannic Majesty:
For Hendes Britiske Majestæt:

W. H. MONTAGU-POLLOCK

For His Majesty The King of Denmark:
For Hans Majestæt Kongen af Danmark:

J. O. KRAG

SECOND PROTOCOL OF SIGNATURE

At the time of signing the Consular Convention of this day's date between the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Kingdom of Denmark, the undersigned, being duly authorised thereto, declare as follows:

(1) The High Contracting Parties have agreed that the provisions of Article 13, of paragraphs (1) and (2) of Article 14, of paragraphs (2) and (3) of Article 15, of paragraphs (1) and (2) of Article 16 and of paragraph (2) of Article 27 of the Convention shall not come into operation until such time as, in each case, each High Contracting Party has given notice to this effect to the other.

(2) The provisions of paragraph (1) of Article 8, in so far as they relate to the acquisition of land in full ownership, shall not apply to:

(a) the Island of Jersey; or

(b) any of the territories, referred to in paragraph (1) of Article 1, where under the law at present in force the acquisition of land in full ownership is restricted to the indigenous inhabitants of the territory in question.

ANDEN UNDERTEGNESESPROTOKOL

Ved undertegnelsen af konsularkonventionen af dags dato mellem Kongeriget Danmark og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland erklærer undertegnede dertil behørigt befuldmægtigede:

1. De Høje Kontraherende Parter er enige om, at bestemmelserne i denne konventions artikel 13; artikel 14, stk. 1 og 2; artikel 15, stk. 2 og 3; artikel 16, stk. 1 og 2, og artikel 27, stk. 2, ikke skal træde i kraft, før hver af de Høje Kontraherende Parter i hvert enkelt tilfælde har afgivet varsel herom til den anden part.

2. Bestemmelserne i artikel 8, stk. 1, skal, i det omfang de vedrører erhvervelse af grundarealer med fuld ejendomsret, ikke gælde for:

(a) øen Jersey eller

(b) noget af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede territorier, hvor den nugældende lovgivning forbeholder erhvervelse af grundarealer med fuld ejendomsret for det pågældende territoriums indbyggere.

IN WITNESS WHEREOF, the respective Plenipotentiaries have signed this Protocol.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de respektive befuldmægtigede undertegnet denne protokol.

DONE, in duplicate, at Copenhagen, this 27th day of June, 1962, in the English and Danish languages, both texts being equally authoritative.

UDFÆRDIGET i København den 27. juni 1962 i to eksemplarer med dansk og engelsk tekst, som begge skal have samme gyldighed.

For Her Britannic Majesty:

For Hendes Britiske Majestæt:

W. H. MONTAGU-POLLOCK

For His Majesty The King of Denmark:

For Hans Majestæt Kongen af Danmark:

J. O. KRAG

THIRD PROTOCOL OF SIGNATURE

At the time of signing the Consular Convention of this day's date between the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Kingdom of Denmark, the undersigned, being duly authorised thereto, declare as follows:

The High Contracting Parties wish to place on record that, in their view, a State is entitled to decline to recognise the right of a consular officer of another State to act on behalf of, or otherwise concern himself with, any national of the latter State who has become a political refugee.

TREDJE UNDERTEGNESESPROTOKOL

Ved undertegnelsen af konsularkonventionen af dags dato mellem Kongeriget Danmark og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland erklærer undertegnede dertil behørigt befuldmægtigede:

De Høje Kontraherende Parter ønsker at fastslå, at en stat efter deres opfattelse er berettiget til at nægte at anerkende en anden stats konsularembetsmænds ret til at optræde for eller på anden måde befatte sig med statsborgere fra sidstnævnte stat, som er blevet politiske flygtninge.

IN WITNESS WHEREOF, the respective Plenipotentiaries have signed this Protocol.

DONE, in duplicate, at Copenhagen, this 27th day of June, 1962, in the English and Danish languages, both texts being equally authoritative.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de respektive befuldmægtigede undertegnet denne protokol.

UDFÆRDIGET i København den 27. juni 1962 i to eksemplarer med dansk og engelsk tekst, som begge skal have samme gyldighed.

For Her Britannic Majesty:
For Hendes Britiske Majestæt:

W. H. MONTAGU-POLLOCK

For His Majesty The King of Denmark:
For Hans Majestæt Kongen af Danmark:

J. O. KRAG

**MEMORANDUM OF
INTERPRETATION**

regarding article 31 of the Consular Convention between the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Kingdom of Denmark, signed at Copenhagen on 27 June, 1962

With reference to Article 31 of the Consular Convention of to-day's date between the United Kingdom and the Kingdom of Denmark, relating to the disposal of certain estates of deceased masters and seamen, it is agreed that, upon the entry into force of the Convention, the maximum figure for such estates shall be £100 sterling, in respect of the territories referred to in paragraph (1) of Article 1, and 2000 kroner, in respect of the territories referred to in paragraph (2) of that Article, and that, as regards those estates of which the value is less than £50 sterling or 1000 kroner, as the case may be, the provisions of the second sentence of the second paragraph of Article 31 shall not be applicable.

For Her Britannic Majesty:

For Hendes Britiske Majestæt:

W. H. MONTAGU-POLLOCK

For His Majesty The King of Denmark:

For Hans Majestæt Kongen af Danmark:

J. O. KRAG

**FORTOLKNINGSMEMO-
RANDUM**

vedrørende artikel 31 i konsularkonventionen mellem Kongeriget Danmark og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, undertegnet i København, den 27. juni 1962

Under henvisning til artikel 31 i konsularkonventionen af dags dato mellem Kongeriget Danmark og Det Forenede Kongerige vedrørende dispositioner over visse boer efter afdøde skibsførere og sømænd, aftales det herved, at det højeste beløb for sådanne boer efter denne konventions ikrafttræden skal være 2 000 kroner for så vidt angår de i artikel 1, stk. 1, omhandlede territorier, og 100 pund sterling for så vidt angår de i artikel 1, stk. 2, omhandlede territorier, samt at bestemmelserne i artikel 31, stk. 2, andet punktum, ikke skal finde anvendelse på boer af en værdi på under 1 000 kroner, respektive 50 pund sterling.